

Grey Scale #13

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BRONI K. SWIERCZEWSKIEGO

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO

TAJNE

Egz. Nr 17

ZESZYT TAKTYCZNY
1(18)

3 poe...

WARSZAWA
Marzec 1967

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
Im. gen. Broni K. Świerczewskiego

36940

60
W

Colour Chart #13

Blue	
Cyan	
Green	
Yellow	
Red	
Magenta	
White	
3/Color	
Black	

Inches
Centimetres

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

DANES-PICTA.COM

114 str.

60
W

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BRONI K. SWIERCZEWSKIEGO

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO

~~T A J N E~~

Egz. Nr

17

ZESZYT TAKTYCZNY

I(18)

3 poenki

036940

WARSZAWA

Marzec 1967

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZBOLENIOW
AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BRONI K. SWIERCZEWSKIEGO

~~036940~~

114 str.

Prot. przekl. 12657 d/m

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BRONI K. SWIERCZEWSKIEGO

DO UŻYTKU
SLUŻBOWEGO

Egz. Nr 17

ZESZYT TAKTYCZNY
1(18)

WARSZAWA
Marzec 1967

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
KAPLEM SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BRONI K. SWIERCZEWSKIEGO

~~36990~~

Materiał do niniejszego "Zeszytu" opracowali :

Do części pierwszej: zespół oficerów pod kierunkiem ppłka dypl. Władysława Kisiela w składzie : kmdr dypl. mgr Henryk Kalinowski, ppłk dypl. mgr inż. Wacław Izdorek, ppłk dypl. Edward Kaszlej.

Do części drugiej: zespół oficerów pod kierunkiem ppłk dypl. Tadeusza Łojewskiego w składzie: ppłk dypl. Jan Grzelecki, ppłk dypl. Józef Kiełb, ppłk dypl. mgr inż. Marian Koziarski, ppłk dypl. Józef Mackiewicz, ppłk dypl. mgr Stefan Pataj, ppłk dypl. mgr Antoni Rataj.

SPIS TREŚCI

Str.

Część pierwsza: "Działanie pułku desantowego w składzie taktycznego desantu morskiego"
/Rozwiązanie zadania zamieszczonego w "Zeszyte Taktycznym" nr 9/16/1966 r/. 5

1. Analiza zadania, ocena położenia i decyzja dowódcy 7 pd 5
2. Analiza zadania, ocena sytuacji morskiej i propozycje dcy ODES-1 26
3. Ocena sytuacji inżynieryjnej oraz propozycje szefa saperów 7 pd 43
4. Ocena sytuacji tyłowej oraz wnioski kwatermistrza 7 pd 53

Część druga: "Obrona DZ w warunkach użycia broni masowego rażenia"

1. Ogólne zasady obrony dywizji zmechanizowanej w warunkach użycia broni masowego rażenia 63
2. Założenie ogólne 77
3. Sytuacja artyleryjska 15 DZ 84
4. Sytuacja inżynieryjna 15 DZ 87
5. Sytuacja chemiczna 15 DZ 94
6. Sytuacja łączności 15 DZ 98
7. Sytuacja tyłowa 15 DZ 102
8. Sytuacja techniczna 15 DZ 106

Załączniki :

Do części pierwszej :

- 1/ Szczegółowy plan załadowania i lądowania desantu morskiego.
- 2/ Proponowana decyzja dowódcy 7 pd do przegrupowania i załadowania sił i środków 7 pd na śmigłowce i okręty desantowe /szkic z mapy 1:100000/.
- 3/ Proponowana decyzja dowódcy 7 pd do lądowania wojsk desantu i natarcia /szkic z mapy 1:100000/.

- 4/ Graficzny plan załadowania desantu morskiego.
- 5/ Schemat ugrupowania marszowego ODES-1.
- 6/ Graficzny plan walki o lądowanie 7 pd na wyspę "B".

Do części drugiej :

- 1/ Położenie oddziałów 15 DZ w ramach ugrupowania operacyjnego 3 APanc o 14.30 4.9.
- 2/ Położenie wojsk własnych i wiadomości o nplu o 14.30 4.9 /szkic z mapy 1:100000/.
- 3/ Schemat łączności radioliniowej i środkami ruchomymi 15 DZ o 15.00 4.9 /szkic z mapy 1:100000/.

Część pierwsza

DZIAŁANIE PUŁKU DESANTOWEGO W SKŁADZIE TAKTYCZNEGO DESANTU MORSKIEGO

ANALIZA ZADANIA, OCENA POŁOŻENIA I DECYZJA DOWÓDCY 7 pd
/Rozwiązanie zadania zamieszczonego w "Zeszycie Taktycznym"
nr 9/16/1966 r./

A. ANALIZA ZADANIA

3 DDes z chwilą rozpoczęcia agresji przez "ZACHODNICH" ma wykonać desant morski na wyspę "B" we współdziałaniu z siłami marynarki wojennej i lotnictwem.

Dowódca 3 DDes zamierza wykonać to zadanie po silnym obezwładnieniu wojsk przeciwnika lotnictwem bombowym i grupami zespołu wsparcia ogniowego marynarki wojennej. Z zadań, które postawił dowódca 3 DDes wynika, że dywizja główny wysiłek działań desantowych skupia na kierunku 7 pd - w południowo-zachodniej części wyspy.

7 pd spełnia więc główną rolę w działaniach desantowych dywizji, gdyż działa w jej pierwszym rzucie, jako rzut szturmowy i od jego sukcesu w czasie walki o lądowanie będzie zależało dalsze lądowanie sił dywizji i rozwinięcie natarcia w głąb wyspy. Aby stworzyć warunki do lądowania sił głównych dywizji 7 pd musi zdezorganizować system obserwacji i ognia artylerii nadbrzeżnej przeciwnika. Dla osiągnięcia tego celu należy wykorzystać uderzenia lotnictwa i okrętów ZWO oraz działanie bojowe OW dywizji, który będzie wysadzony na wybrzeże za pomocą śmigłowców.

Z uwagi na charakter terenu, istotnym warunkiem wykonania zadania przez pułk będzie opanowanie co najmniej dwóch punktów lądowania i zniszczenia sił przeciwnika na brzegu wyspy. Zadanie to jest bardzo trudne i wymaga dobrej organizacji ląd-

wania oraz zorganizowania silnych grup desantowych i głębokiego ugrupowania sił desantu w czasie lądowania. Biorąc pod uwagę kierunek głównego uderzenia dywizji, pułk powinien skupić główny wysiłek lądowania w kierunku SNOGEBEK/9907/, SMOLYNGEN /0198/.

Wnioski :

1. 7 pd działa w pierwszym rzucie desantu morskiego na głównym kierunku działań desantowych dywizji.
2. Działania lotnictwa i desantu powietrznego wykorzystac dla dezorganizowania systemu ognia artylerii nadbrzeżnej i obserwacji przeciwnika na brzegu wyspy.
3. Ze względu na znaczną ilość sił przeciwnika na brzegu, należy pułk ugrupować głęboko i opanować co najmniej dwa punkty lądowania.

B. OCENA POŁOŻENIA

1. Ocena położenia i możliwe działania wojsk układu terytorialnego nieprzyjaciela

Na podstawie danych z rozpoznania wynika, że na wyspie "B" przeciwnik posiada około dwóch - trzech batalionów piechoty, jednego dyonu artylerii polowej oraz do czterech baterii artylerii nadbrzeżnej /z tego dwie baterie w fortach/. Na wyspie tej o powierzchni 587 km², przeciwnik nie jest w stanie zorganizować posiadanymi siłami silnej obrony wzdłuż całego wybrzeża. Należy oczekiwać, że w czasie lądowania desantu morskiego przeciwnik może wzmocnić obronę wyspy odwodami, które może przerzucić drogą morską lub powietrzną.

Biorąc pod uwagę skład wojsk nieprzyjaciela znajdujących się na wyspie oraz ich możliwości, w pasie działań 7 pd może on wykorzystać około jednego batalionu piechoty, do dyonu artylerii polowej oraz baterię artylerii nadbrzeżnej. W związku z tym na kierunku działania 7 pd należy się liczyć, że nieprzyjaciel będzie posiadał :

a/ na brzegu wybrzeża: około 2-3 kompanii piechoty, jedną baterię artylerii nadbrzeżnej oraz wojska w forcie na przyl. Duode w sile do kompanii.

b/ na odległości 3-5 km w głębi wyspy należy oczekiwać, że przeciwnik rozmieści artylerię polową w sile do jednego dywizjonu i odwód w sile kompanii piechoty.

c/ w centralnej części wyspy: nieprzyjaciel może posiadać odwód w sile jednego bpoz i baterii artylerii, który może być gotowy do wykonywania kontrataków za 2 godziny od chwili rozpoczęcia lądowania desantu.

Jak wynika z charakteru wybrzeża i znajdujących się tam obiektów oraz przewidywanego użycia jego wojsk, nieprzyjaciel będzie stawiał szczególnie silny opór w rejonie portu NEKSE /0308/ na przyl. BRENS ODE /9807/ i w rejonie umocnionym na przyl. Dueode /9505/. Każdy z wymienionych obiektów może być broniony co najmniej siłami kompanii piechoty wzmocnionej środkami przeciwpancernymi i pododdziałami wojsk inżynieryjno-saperskich oraz wsparty ogniem artylerii polowej.

Biorąc za podstawę organizację kompanii piechoty /patrz Informator o Siłach Zbrojnych Państw Skandynawskich, str. 22/ i możliwości jej wzmocnienia, należy oczekiwać, że:

a/ na szerokości 1-1,5 km nieprzyjaciel może zorganizować 3-4 punkty oporu w składzie wzmocnionego plutonu; 30-40 żołnierzy, 2-3 moździerze kalibru 81 mm, 1-2 działa bezodrzutowe lub 1-2 wyrzutnie ppanc pocisków raketowych;

b/ w rejonie obrony kompanii nieprzyjaciel może posiadać:

- 120-150 żołnierzy;

- 6-9 moździerzy;

- 3-6 dział bo lub wyrzutni ppanc;

c/ rejon obrony kompanii może być osłaniany ogniem artylerii polowej w składzie co najmniej baterii - 8 dział 105 mm.

Przy pomocy wojsk saperskich nieprzyjaciel może rozbudować inżynieryjne przeszkody przeciwdesantowe oraz system zapór minowych na plaży i w głębi wyspy, zwłaszcza pomiędzy punktami oporu oraz przed stanowiskami ogniowymi artylerii polowej.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę na to, że środkami

obrony przeciwlotniczej /artylerią plot i raketami/ nieprzyjaciel będzie osłaniał rejon umocniony na przyl. DUEODE oraz port NEKSE i SO artylerii polowej.

Wnioski :

1. Głównego wysiłku obrony na wybrzeżu wyspy "B" należy oczekiwać w rejonach: port MEKSE /0308/, przyl. DUEODE /9504/, PAULSKIRKE /9902/. Najszlubszymi odcinkami obrony wybrzeża mogą być: rejon BALKE /0107/, przyl. BRENS ODE /9807/.
2. Główne uderzenie należy wykonać w kierunku przyl. BRENS ODE /9807/, PAULSKIRKE /9902/ w celu stworzenia wyłomu w jego obronie na wybrzeżu i szybkiego wyjścia w rejon stanowisk ogniowych artylerii nadbrzeżnej i polowej.
3. Prosić dowódcę 3 DDes, aby uderzeniami lotnictwa bombowego i ogniem artylerii okrętowej obezwładnić rejon fortecznej artylerii nadbrzeżnej i polowej oraz odwód npla w lesie OKER PLANTOSZE. Przez wysadzenie części sił za pomocą śmigłowców należy zdeorganizować jego system ognia artylerii.
4. Pod osłoną ognia z okrętów raketowych NMK-400 i okrętów desantowych należy lądować na punkt lądowania nr 1 - BALKE /0107/ i punkt lądowania nr 2 - Przyl. BRENS ODE /9807/.
5. Nie wcześniej niż za dwie godziny od wylądowania sił pierwszego rzutu desantu należy oczekiwać kontrataku npla w sile do batalionu zmechanizowanego z kierunku północnego : BODILS /0303/, maj. NORDBAKE /9706/.
6. Na punktach lądowania npl może posiadać następujące siły :
  - w rejonie BALKE /0107/ - około wzmocnionego plutonu /30-40 żołnierzy, 2-3 moździerze, 1-2 działa boj;
  - w rejonie BRENS ODE /9807/, SNOGEBEK /9907/ - około wzmocnionej kompanii /90-120 żołnierzy, 6-9 moździerzy, 3-6 dział boj lub wyrzutni ppanc pocisków raketowych/.

2. Ocena możliwości ogniowych

Z ogniowego przygotowania działań desantowych i bojowych 3 DDes wynika, że :

- a/ We wstępnym ogniowym przygotowaniu rejonu do działań desantowych zostanie wykonanych przez lotnictwo bombowe szereg uderzeń na porty, lotnisko, posterunki radiolokacyjne, baterie nadbrzeżne oraz rozpoznane odwody w rejonie wyspy "B".
- b/ W bezpośrednim ogniowym przygotowaniu lądowania przez lotnictwo bombowe i grupy ogniowe ZWO marynarki wojennej będą szczególnie obezwładniane baterie artylerii nadbrzeżnej i polowej oraz punkty oporu i odwody w południowo-wschodniej części wybrzeża wyspy "B".

Z zadań ogniowych wykonywanych przez lotnictwo i okręty ZWO wynika, że siły npla na samym brzegu wyspy "B" będą obezwładnione w niedostatecznym stopniu, ponieważ lotnictwo bombowe może zadać siłom npla zaledwie około 15-25% strat w sile żywej, zdeorganizować system łączności radiolokacyjnej oraz obezwładnić i uszkodzić tylko część sprzętu baterii artylerii nadbrzeżnej i polowej. Natomiast artyleria okrętowa może w czasie 2-3 godzin obezwładnić tylko jedną baterię artylerii nadbrzeżnej npla i dwa punkty oporu na brzegu oraz opóźnić podejście odwodów npla do wybrzeża.

Biorąc pod uwagę ograniczone możliwości ogniowe artylerii okrętowej ZWO /4 Ni i 2 Dz i 2 NMK-400/, należałoby dodatkowo wykorzystać uzbrojenie okrętów desantowych średnich /ODS pr. 770/. Wykorzystując do tego celu uzbrojenie ODS pr. 770, można by dodatkowo ogniem co najmniej trzech okrętów desantowych obezwładnić jeden punkt oporu na brzegu. Licząc się z tym, że na dwóch punktach lądowania desantowałyby dwie fale szturmowe po 3 ODS pr. 770 /2x2 fale x 3 ODS pr. 770/, w sumie można by dodatkowo obezwładnić ogniem z okrętów desantowych co najmniej cztery punkty oporu /12 ODS pr. 770 : 3 = 4/.

c/ W czasie natarcia 7 pd należy liczyć jedynie na wsparcie ogniowe części sił Lotniczej Grupy Wsparcia /około 1 eskadry lotnictwa szturmowego/ oraz artylerii okrętowej /4 niszczyciele/ o stosunkowo małym natężeniu ognia. W związku z tym należy przewidzieć wzmocnienie artylerią i czołgami pierwszych oddziałów lądujących i nacierających w głąb obrony npla, aby mogły one samo - dzielnie prowadzić działania bojowe.

Wnioski :

1. Możliwości ogniowe lotnictwa i artylerii okrętowej w rejonie działań 7 pd są ograniczone i nie w pełni zapewniają obezwładnienie wszystkich /4-5/ punktów oporu npla na samym wybrzeżu wyspy "B".
  2. W celu obezwładnienia sił i środków ogniowych npla w 4-5 punktach oporu na odcinku lądowania 7 pd, należy wykorzystać możliwości ogniowe średnich okrętów desantowych /ODS pr. 770/ oraz artylerię okrętową trałowców bazowych.
  3. Okręty desantowe średnie należy wykorzystać w pierwszym rzucie desantu i proponować ich lądowanie w dwóch falach na każdy punkt lądowania. Fale szturmowe powinny być w składzie 3 ODS pr. 770.
  4. Ewentualnie prosić dowódcę lądowania o wzmocnienie ZWO jedną grupą ogniową w składzie dwóch niszczycieli lub trzech dozorowców.
  5. Ze względu na małe możliwości sił ogniowych części sił Lotniczej Grupy Wsparcia i ZWO należy przewidzieć maksymalne wzmocnienie artylerią i czołgami pododdziałów lądujących i nacierających w pierwszym rzucie 7 pd.
3. Ocena sił i środków wzmocnienia 7 pd

W obecnym położeniu 7 pd ze środkami wzmocnienia znajduje się w rejonie ześrodkowania. Jest on ukompletowany i uzupełniony w 100% i należy oczekiwać, że w stosunkowo krótkim czasie może się przegrupować w rejon wyjściowy do załadowania. Ze względu na zagrożenie i duże odle-

głości od wybrzeża /ok. 60-70 km/, należy przewidzieć, że pułk ze środkami wzmocnienia będzie zmuszony przegrupować się i osiągnąć rejon oczekiwania na załadowanie bliżej punktów załadowania.

Jak wynika z oceny sił przeciwnika i postawionego pułkowi zadania, należy zorganizować takie grupy bojowe desantu, aby w krótkim czasie mogły one wykonać otrzymane zadanie i zapewnić sobie 2-3-krotną przewagę w sile żywej i środkach obrony przeciwnika. Biorąc za podstawę ocenę sił npla na odcinku lądowania 7 pd i możliwości ogniowe artylerii okrętowej, należy zorganizować samowystarczalne pod względem ogniowym oddziały szturmowe.

Uwzględniając możliwości przewozowe 12 ODS pr. 770, należy zorganizować :

- a/ na głównym kierunku - punkcie lądowania nr 2 przyl. BRENS ODE /9807/ - grupę desantową w składzie : 2 - 3 kompanii desantowych, kompanii czołgów, 1-2 baterii artylerii, 1 baterii artylerii oplot, plutonu saperów, dr. pętkwonurków;
- b/ na pomocniczym kierunku - punkcie lądowania nr 1 st. HUNSEMYRE - BALKE /0107/ - grupę desantową w składzie: 1-2 kompanii desantowych, plutonu czołgów, baterii artylerii polowej, plutonu artylerii oplot. plutonu saperów, dr. pętkwonurków.

Przy takiej organizacji grup desantowych jesteśmy w stanie osiągnąć następujące gęstości i stosunek sił :

Na głównym punkcie lądowania nr 2

Wojska własne	Rodzaje wojsk	Wojska przeciwnika	Stosunek sił
9 plut.=3 kd	piechota	do 3 plut.	3 : 1
15-20 dział i moźdz.	artyleria	6-9 moźdz.	2,5 -2,2:1
9 dz. ppanc	art. ppanc	3-6 śr. ppanc	3-1,5:1
6 ZSU-23=2-4dz.	art. oplot.	3-6 śr. oplot	8-4:1
10-16 cz.	czołgi	-	10-16:1

Na pomocniczym punkcie lądowania nr 1

Wojska własne	Rodzaje wojsk	Wojska przeciwnika	Stosunek sił
3-6 plut. = 1-2 kd	piechota	do 1 plut.	3-6:1
10 dz. i moźdz.	artyleria	2-3 moźdz.	5-3:1
6 dz.bo	art.p panc	1-2 śr.p panc	6-3:1
plut. PKM-2 = 6 środków	art. plot	1-2 śr. oplot.	6-3:1
5 cz.	czołgi	-	5 : 1

Z przeprowadzonej kalkulacji i stosunku sił wynika, że do działań w głębi wyspy oraz walki z odwodami npla należałoby posiadać siły co najmniej w składzie 1-2 kompanii desantowej, kompanii czołgów oraz dyonu artylerii. Siły te powinny być wysadzone na brzeg po opanowaniu punktów lądowania i wysadzeniu pierwszego rzutu desantu na brzeg przeciwnika.

Wnioski :

Z ogólnych kalkulacji i oceny możliwości 7 pd / ze środkami wzmocnienia/ wynika, że można zorganizować następujące elementy ugrupowania bojowego do działań desantu :

a/ Oddział wdzielony w składzie : 5 k szt. z dr. saperów posterunkami koordynacji ognia artylerii okrętowej oraz grupą hydrograficznego i nawigacyjnego zabezpieczenia - z zadaniem zdezorganizowania ognia artylerii polowej i nadbrzeżnej npla.

b/ Oddział szturmowy nr 1 w składzie :

- grupy rozgrodzenia - 2 pl sap. i 3 dr. pływonurków;
- I fali szturmowej - 1 kd i pl rozp. 3 krozp;
- II fali szturmowej - 1 bat. 120 mm moźdz., 1 pl bat ZSU-23 - 1 pl pd

z zadaniem opanowania pierwszego punktu lądowania.

c/ Oddział szturmowy nr 2 w składzie:

- grupy rozgrodzenia - 1 pl sap. /bez dr sap i pld pd/;
- I fali szturmowej - 2 kd, 1 pl cz- 1 kcz pł;
- II fali szturmowej - 3 kd, 1 kcz /bez 1 plut/. bat. ZSU-23 /bez 1 plut./ - z zadaniem opanowania drugiego punktu lądowania.

d/ Siły główne desantu w składzie :

- III i IV fali - 4 kd, 1 kczś, bat PPK, 1 i 2 bar ldar;
- V i VI fali - dtwo pd, dtwo art, dtwo dar, pl PKM=2 pl robót specjalnych, pl transportu amunicji, pl med, transport sztabu pd - w celu opanowania przyczółka.

e/ Rzut kwatermistrzowski w składzie :

- transport kwatermistrzowski 1,2,3 i 4 kd;
- transport artylerii pd i warsztaty;
- składy i kwatermistrzostwo pd.

4. Ocena możliwości przewozu, lądowania i wysadzenia wszystkich sił 7 pd ze środkami wzmocnienia

Jak wynika z podziału sił i środków, na poszczególne elementy ugrupowania bojowego desantu oraz ogólnych kalkulacji - 7 pd ze środkami wzmocnienia będzie posiadał do przewozu drogą morską i powietrzną około 1250 ludzi z osobistym uzbrojeniem, około 31 czołgów, 2 ciągniki panc, 60 transporterów i wozów opancerzonych, około 50 dział i moździerzy oraz około 150 samochodów. Przeliczając to na jednostki załadowcze, należy przewieźć :

- około 100 jednostek załadowczych dużych /jzd/;
- około 200 jednostek załadowczych małych i średnich /jzm/.

Na przewóz tych sił ODes-1 dysponuje następującymi środkami transportu morskiego :

Ilość	T y p	W normie		Zdolność załadowczo-prze- wozowa			
		/Jzm/	/Jzd/	Razem		Średnio razem	
				Jzm lub jzd	Jzm i jzd	jzm	i jzd
6	ODM-pr.46	4	3	24	18	24	-
12	ODS-pr.770	9	5	108	60	-	60
12	ODD-pr.47	11	7	132	84	96	36
1	B - 57	15	-	15	-	15	-
	Razem	39	15	279	162	135	96

Biorąc za podstawę zasadę ładowania na jeden okręt desantowy różnego sprzętu i nie więcej jak 1-3 czołgów lub 5-7 wozów bojowych opancerzonych /jzd/ - z ogólnych kalkulacji wynika, że o ile 7 pd ma możliwość przewozu wszystkich sił i środków bojowych I rzutu desantu okrętami desantowymi, o tyle brak jest środków transportu morskiego do przewiezienia około 50 jzm - w postaci transportu kwatermistrzostwa/samochodów/. Dlatego braki w środkach transportu desantowego należy uzupełniać przez drugi nawrót /rejs/ okrętów desantowych - w ilości 6 ODS-pr. 770 lub 5 ODD pr. 47.

W sumie środki desantowe całkowicie zapewniają zarówno dogodny przewóz, jak i wysadzenie wojsk w ciągu jednego dnia. W związku z tym, uwzględniając powyższe możliwości, należałoby do walki o lądowanie zorganizować kilka grup desantowych i proponować wykorzystanie morskiego sprzętu desantowego w taki sposób, jak zostało to przedstawione w załączniku nr 1 : "Szczegółowy plan załadowania i lądowania desantu morskiego".

W celu zdezorganizowania systemu obserwacji oraz systemu ognia artylerii npla i stworzenia warunków do lądowania sił i środków z morza, konieczne jest wysadzenie części sił wraz z posterunkami korygowania ognia artylerii okrętowej za pomocą śmigłowców. Z możliwości przydzielonych śmigłowców wynika, że z powodzeniem można wysadzić około wzmoc-

nionej kompanii szturmowej z posterunkami korygowania ognia i grupami nawigacyjno-hydrograficznymi.

Ponieważ kompania szturmowa z drużyną saperów, trzema posterunkami korygowania ognia /3x3 ludzi/ i dwoma grupami nawigacyjno-hydrograficznymi /2x5 ludzi/ będzie posiadała:

- kompania szturmowa: 110 ludzi, 5 - 10 BRDM i 6 sam Gaz-69,
- drużyna saperów : 8 ludzi i 100 kg mw;
- posterunek korygowania ognia: 9 ludzi i 3 radiostacje;
- grupy hydrograficzno-nawigacyjne: 10 ludzi i 12 ładunków wyb;

w sumie trzeba będzie przewieźć śmigłowcami 137 ludzi i 15 jzm.

Siły te można z powodzeniem przerzucić drogą powietrzną :

- śmigłowcami typu Mi-4 - 98 żołnierzy /7x14/;
- śmigłowcami typu Mi-6 - 50 żołnierzy i 15 jzm /5x10 ludzi + 3 jzm/.

Szczegółowy podział grup desantowych do załadowania i lądowania - patrz szkic załącznik nr 1.

Wnioski :

1. Z posiadanych sił i środków wzmocnienia wynika, że 7 pd jest w stanie wykonać zadanie i zapewnić lądowanie dalszych sił 3 DDes.
2. Z wydzielonych na zabezpieczenie lądowania środków transportu morskiego i powietrznego wynika, że najodpowiedniejszym sposobem lądowania będzie kombinowane wysadzenie wojsk z powietrza i morza.
3. W celu szybkiego wykonania zadania należy zorganizować następujące elementy ugrupowania bojowego do działań desantu morskiego i wykorzystać następujące środki transportu desantowego :
  - OW w składzie 1 kompanii szturmowej do współdziałania z OW dywizji w celu dezorganizowania systemu ognia artylerii npla - wysadzając go za pomocą 12 śmigłowców;
  - dwie grupy rozgradzające, każda w składzie plutonu sa-

- perów, 1-2 dr. pływonurków do oczyszczenia dróg podejścia i plaży z min i przeszkód inżynierskich npla, przewożąc je 8 kutrami desantowymi;
- dwóch grup szturmowych, każda w składzie 1-2 kompanii desantowych ze środkami wzmocnienia do opanowania dwóch punktów lądowania, przewożąc je 12 okrętami desantowymi wodnymi /12 ODS pr. 770/;
  - sił głównych desantu w składzie : 1 kd, 1 kczś, 1 dar, 1 bateria PPK, pl. PKM, przewożonych 12 okrętami desantowymi dużymi pr. 47, 6 okrętami desantowymi małymi pr. 46;
  - rzut kwatermistrzowski 7 pd przewieźć w drugim nawrocie /rejsie/ 6 okrętami desantowymi średnimi /ODS pr 770/ i jednym transportem typu B-57.

Środki transportu morskiego w czasie lądowania powinny być ugrupowane w 6 falach.

5. Ocena terenu

Warunki lądowania wojsk 7 pd z punktu widzenia terenu i sił obrony przeciwnika są dobre. Głębokość morza oraz niskie wybrzeża piaszczyste nie stwarzają większych trudności dla pojazdów gąsienicowych pułku. Jednakże ze względu na rozbudowę stałych obiektów obronnych npla na przyl. DUEODE i w pasie NEKSE, lądowanie w tych rejonach będzie w poważnym stopniu utrudnione chociażby z tych względów, że obiekty te mogą być silnie zaminowane oraz na ich brzegach mogą być rozbudowane przeszkody i zapory przeciwdesantowe.

Jak wynika z oceny sił przeciwnika i charakteru terenu, najdogodniejszym rejonem do lądowania desantu na śmigłowcach jest stosunkowo płaski i równy obszar o powierzchni około 1 km² na zach od skrzyżowania dróg w SNOGEBEK /9906/. Z drugiej strony biegnąca droga na zachód może także stanowić dobre lądowisko dla śmigłowców ciężkich /typu Mi-6/. Rejon tego lądowiska posiada bardzo dobre warunki do bezpośredniego ataku zarówno na przypuszczalny rejon obrony w rejonie przyl. BRONS ODE, jak i na skrzydła

i tyły stanowisk ogniowych artylerii polowej i nadbrzeżnej.

Z punktu widzenia lądowania wojsk desantowych z morza, najodpowiedniejszymi odcinkami /punktami lądowania/ do lądowania są : teren oskonięty laskami w rejonie BALKE i st. HUNSEMYRE /0107/ oraz przyl. BRENS ODE /9807/. Jedynie te odcinki oddalone o 2 km od siebie i wysunięte najbardziej w stronę morza, zapewniają oskrzydlenie rejonu obrony npla i szybkie zlikwidowanie go w punktach oporu SNOGEBEK oraz opanowanie dostatecznie dużego przyczółka, który zapewni wysadzenie reszty sił pułku. Dopiero po opanowaniu przyczółka i zlikwidowaniu oporu npla w SNOGEBEK, są możliwości wykonania ataku na rejon umocniony na przyl. DUEODE, port NEKSE i rozwijanie natarcia w kierunku PAULSKIRKE-PEDERS /9998/. Ponadto dobrze rozwinięta drożnia biegnąca w kierunku północnym i południowym /rokadowa/, jak i ze wschodu na zachód, uniemożliwia nieprzyjacielowi manewr odwodami z za skrzydła, wobec czego będzie on raczej wykonywać manewr czołowy, który w sumie jest korzystny dla działań pododdziałów pułku.

Po opanowaniu punktów lądowania i przyczółka teren w głębi obrony jest dogodny do działań, zaś istniejąca sieć dróg przemawia za tym, aby główny wysiłek działań bojowych pułku skoncentrować na lewym skrzydle wzdłuż drogi biegnącej w kierunku zachodnim: SNOGEBEK /9906/, PAULSKIRKE /9902/, PEDERS /9998/. Pomocnicze uderzenie pułku wskazane jest wykonać: pierwsze - wzdłuż drogi maj. NORDBAKE /9706/, WALE STRANBY /9604/ i DAMEGO /9602/; drugie - st. BALKE /0005/, STENSBY /0003/, st. PILEMELE /0002/, LEWHEJ /0201/.

Jak wynika z oceny terenu i rozmieszczenia sił npla, rubież zadania bliższego 7 pd powinna przebiegać: /wyż/ lasek /0107/, KANIKAJD /0105/, st. BALKE /0005/, c. 16,7 /9905/, zabudowania KERWANE /9805/, 1 km zach maj. NORDBAKE /9705/.

Warunki przegrupowania wojsk 7 pd do rejonu załado-

wania oraz samo załadowanie są na ogół niekorzystne. Po pierwsze, rejon ześrodkowania pułku jest oddalony od rejonu ładowania o około 60 km, co nie sprzyja szybkiemu przegrupowaniu wojsk, a także pokonaniu tak długiej drogi w ciągu 1-2 godzin pod osłoną nocy. Przejście wojsk pułku po marszrutach wzdłuż dróg rokadowych w czasie przemarszu wojsk operacyjnych z kierunku wschodniego na zachód przysporzy dalszych trudności, które nie zapewnią absolutnie dosyłania na czas wojsk i grup desantowych na punkty załadowania. W związku z tym należy wcześniej przewidzieć przegrupowanie wojsk pułku w nowy rejon wyjściowy do załadowania.

Licząc się z możliwością oddziaływania lotnictwa npla, trudnymi warunkami terenu w rejonie załadowania, gęsto poprzecinanych rzeczkami o bagnistym przyległym terenie i stosunkowo małej sieci dróg - należy wybrać co najmniej dwa punkty załadowania na samym wybrzeżu plaży i jeden punkt załadowania w portach DARŁÓWKO-DARŁOWO.

Ze względu na niekorzystne warunki przegrupowania wojsk do rejonu załadowania, utrudnione podejście okrętów do brzegu oraz stosunkowo krótki czas załadowania wojsk i sprzętu na środki przeprawowe - należy :

- Punkt załadowania nr 1 zorganizować 1 km wsch. portu DARŁÓWKO /3690/ z drogami podejścia: główna - SINCZYCA /3296/, DARŁOWO /3391/, DARŁOWKO /3690/; zapasowa - SINCZYCA, KRUPY /3489/, ZIELNOWO /3596/, CISŁWO /3693/;
- Punkt załadowania nr 2 - zalew północ BOBOLINO /3187/ z drogami podejścia: główna - DOMASŁAWICE /3094/, RUSKO /3191/, /wył/ DARŁOWO, ŻUKOWO MORSKIE /3189/; zapasowa RUSKO /3191/, zach. część m. DARŁOWO /3391c/, las/3489/, droga leśna.
- Punkt załadowania nr 3 - główne stanowisko załadowcze mieć w porcie DARŁOWKO, zapasowe - port DARŁOWO - wyłącznie dla środków transportu kołowego.

Z punktu widzenia zamaskowania działań i ze względu na szybkie przegrupowanie grup desantowych do punktów za-

ładowania, należałoby rejon wyjściowy /rejon oczekiwania na załadowanie/ mieć bliżej wybrzeża. Jak wynika z oceny terenu, najbardziej dogodnym rejonem wyjściowym do załadowania, który zapewnia wyżej wymienione warunki, jest rejon lasów pld SINCZYCA /3296/, wsch DOBIESŁAWICE /3094/, zach SŁOWINO /2798/, lub rejon lasów pld zach Str. KRAKOW /3605/, wsch Str. JAROSŁAW /3101/, GRZYBNO /3005/.

W związku z tym przegrupowanie sił pułku z rejonu ześrodkowania do rejonu wyjściowego do załadowania należy wykonać w nocy co najmniej jedną dobę przed samym załadowaniem po drogach: OBŁEZE /2616/, PGR OSOWO /1118/, OSTROWIEC /1809/, KARWICE /2301/, SŁOWINO /2698/ lub BARCINO /1827/, KORZYBIE /2122/, TYCHOWO /2616/, SŁAWNO /2810/, GRZYBNO /3005/.

Wnioski :

1. Jak wynika z oceny terenu, rejonami najdogodniejszymi do działań wojsk desantowych są :
  - dla rzutu śmigłowcowego /rejon lądowisk dla śmigłowców/ - droga i teren 1 km zach. SNOGEBEK /9905/;
  - dla rzutu szturmowego desantu morskiego lądującego z morza następujące rejonu: punkt lądowania nr 1 rejon zabudowań wsch BALKE /0106/, st. HUNSEMYRE /0107/ oraz punkt lądowania nr 2 - przyl. BRENS ODE /9807/.
2. Główny wysiłek działań bojowych pułku skierować wzdłuż drogi : SNOGEBEK /9906/, PAULSKIRKE /9902/, PEDERS /9998/.
3. Najdogodniejszymi punktami załadowania wojsk i sprzętu w wyznaczonym rejonie załadowania są rejonu :
  - PZ - nr 1 - 1 km wsch portu DARŁOWKO /3690/;
  - PZ - nr 2 - zalew płn BOBOLICE /3187/;
  - PZ - nr 3 - port DARŁOWKO /3589/;
  - PZ - nr 4 - /na śmigłowce/- płn SŁOWINO /2798/.
4. Ze względu na dużą odległość rejonu ześrodkowania od rejonu załadowania należy o jedną dobę wcześniej przed załadowaniem wojsk na okręty przegrupować wojska w nowe rejonu wyjściowe do załadowania.

5. Najodpowiedniejszymi rejonami wyjściowymi do załadowania są obszary lasów :

- główny - w rejonie lasów płd SINCZYCA /3296/, wsch DOBIEŚLAWICE /3094/, zach SŁOWINO /2798/;
- zapasowy - w rejonie lasów płd zach Str.KRAKOW/3605/, wsch Str. JAROSŁAW /3101/, GRZYBNO /3005/.

6. Najodpowiedniejszymi drogami dla przegrupowania wojsk z rejonu ześrodkowania do rejonów wyjściowych i punktów załadowania są drogi pokazane na szkicu /patrz - załącznik nr 1/.

6. Ogólna ocena czasu

Zgodnie z zadaniem otrzymanym od dowódcy 3 DDes o 18.00 23.6, pełną gotowość do działań desantowych pułk ma osiągnąć o 18.00 27.6, to jest za około cztery doby.

Do tego czasu 7 pd musi zakończyć planowanie działań włącznie z opracowaniem planów działań desantowych oraz uzupełnić w pododdziałach niezbędne materiały zabezpieczenia technicznego i materiałowego. Jednocześnie przegrupować pododdziały w nowy rejon wyjściowy i zgodnie z opracowanym planem załadowania zorganizować grupy desantowe do załadowania ich na poszczególne okręty i środki transportu powietrznego /śmigłowce/. Ponadto, w zależności od czasu zorganizowania współdziałania w dywizji, należy przewidzieć czas na postawienie zadań bojowych pododdziałom pułku i organizację współdziałania jeszcze przed załadowaniem ich na środki desantowe.

Biorąc za podstawę najbardziej niezbędne czynności dowództwa i sztabu pułku oraz prace pododdziałów wynika, że:

- na wypracowanie i ogłoszenie zamiaru potrzeba - 2 godz.
- na wysłuchanie propozycji dowódców rodzajów wojsk - 2 godz.
- na wypracowanie decyzji i wydanie wytycznych do planowania działań - ok.10godz.
- na opracowanie planów i rozkazów - 10 godz.
- na uzupełnienie pododdziałów w środki materiałowo-techniczne - 12 godz.

- na przegrupowanie pododdziałów z rejonu ze- środkowania do rejonu wyjściowego	- 4 godz.
- na organizację grup desantowych do załadowa- nia i ich przygotowanie do działań	- 12 godz.
- na postawienie zadań i organizację współ- działania z pododdziałami	- 6 godz.
- na wypoczynek oddziałów	- ok. 8 godz.
- na rekonesans i uzgodnienie dowodzenia w czasie przegrupowania i załadowania	- ok. 8 godz.

Razem około	74 godz.

W związku z tym pozostanie do dyspozycji blisko je-
dna doba, w czasie której wykonywane będą prace związane
z organizacją współdziałania na szczeblu DDes oraz prace
organizacyjno-przygotowawcze w pododdziałach pułku.

Wnioski :

1. Przez cztery doby /96 godzin/ 7 pd jest w stanie opra-
cować dokumentację bojową, przygotować wojska do dzia-
łań desantowych i pod osłoną nocy wykonać przegrupowa-
nie oddziałów w nowy rejon wyjściowy.
2. Organizację grup desantowych do załadowania na środki
desantowe i uzupełnienie ich w materiały techniczne i
środki materiałowe należy wykonać w nowym rejonie.
3. Co najmniej jedną dobę przed załadowaniem należy zapła-
nować wypoczynek całego składu pułku oraz postawić za-
dania bojowe pododdziałom.
4. Jedną dobę przewidzieć jako rezerwę czasu na współpra-
cę i organizację współdziałania z poszczególnymi rodza-
jami broni :
  - z dowódcami okrętów ZWO;
  - z dowódcami okrętów desantowych;
  - z dowódcami śmigłowców;
  - z dowódcą bazy załadowania i lądowania;
  - z dowódcami lotnictwa wspierającego.

C. DECYZJA DOWÓDCY 7 pd

/patrz załączniki nr 1,2 i 3/.

Z uzyskanych dotychczas wiadomości wynika, że na wyspie "B" nieprzyjaciel dysponuje wojskami układu terytorialnego /VII OOT/ w składzie: około trzech batalionów piechoty, dyonu artylerii polowej i blisko czterech baterii artylerii nadbrzeżnej. Należy oczekiwać, że w czasie lądowania desantu morskiego nieprzyjaciel może oddziaływać i wzmacniać garnizon wyspy "B" odwodami z innych wysp. Podejście odwodów z innych wysp, w sile do bps, jest możliwe drogą morską za około 6-8 godzin, natomiast drogą powietrzną - za 2-3 godziny.

Na kierunku działań 7 pd nieprzyjaciel może wykorzystać do obrony wybrzeża morskiego około jednego batalionu piechoty, dyon artylerii polowej i jedną baterię artylerii nadbrzeżnej. W związku z tym należy się liczyć z tym, że na odcinku lądowania 7 pd nieprzyjaciel będzie posiadał :

- na samym wybrzeżu: 2-3 kompanie piechoty i jedną baterię artylerii nadbrzeżnej;
- na głębokości obrony 3-5 km: 1 kompanię piechoty i dyon artylerii polowej;
- w centralnej części wyspy npl może posiadać odwód w składzie batalionu zmotoryzowanego.

Z przygotowań i prac wykonywanych przez wojska nieprzyjaciela wynika, że największego oporu i zorganizowanej obrony npla należy oczekiwać w rejonie portu NEKSO /0308/, SNOGEBEK /9907/ oraz w rejonie umocnionym na przyl. DUEODE /9504/.

W tej sytuacji zamierzam :

Wykorzystując skutki uderzeń lotnictwa bombowego i ognia artylerii okrętowej /ogniowego przygotowania lądowania/ o świcie w "D" desantować rzut śmigłowcowy w rejonie: 1 km zach. SNOGEBEK /9906/ i rzut szturmowy w rejonie punktów lądowania: Nr 1 - BALKE /0105/ i Nr 2 - przyl. BRENS ODE /9807/.

Po opanowaniu punktów lądowania wysadzić główne siły desantu w punktach lądowania Nr 1 i 2 i opanować przyczółek na głębokość 2-3 km na rubieży: FATIG /0106b/, KANIKAJD /0105/.

st. BALKE /0005/, c. 16.7 /9905/, zabudowania zach KERWANE /9804/, /wyż/ maj. STRANBY /9705/. Główne uderzenie wykonać w kierunku: SNOGEBEK /9906/, PAULSKIRKE /9902/, st. LANGEMYRE /0197/; pomocnicze - st. BALKE /0005/, LEWHEJ /0202/. Blokując częścią sił fort na przyl. DUEODE /9604/, głównymi siłami wyjść na rubież; LEWHEJ /0202/, st. LANGEMYRE /0197/, PEDERS /9998/. Po wprowadzeniu do walki drugiego rzutu dywizji /9 pd/, być gotowym do natarcia w kierunku PEDERS /9998/, RENE /0781/. Ugrupowanie pułku do lądowania w sześciu falach.

W związku z tym do 25.6 w rejonie ześrodkowania zorganizuję następujące elementy ugrupowania bojowego pułku :

1. Oddział szturmowy Nr 1 w składzie: 1 kd z 1 plcz 3 krozp, 1 bateria 120 mm moździerzy, 1 plut opl ZSU-23-4, plut rozpoznania pd /bez dr rozp/, 2 pl sap /bez dr/, 3 dr płetwonurków. W noc przed załadowaniem przegrupować siły w rejon lasu zach SINCZYCA /3195/ i przygotować grupy desantowe do załadowania na 4 KD pr 707 i 6 ODS pr 770.

Na sygnał /rozkaz/ dowódcy lądowania załadować wojska na okręty w punkcie załadowania Nr 1 - 1 km płn wsch DARŁÓWKO /3690/ i lądować w rejonie punktu lądowania Nr 1 - BALKE /0106/ z zadaniem :

- bliższe - zniszczyć siły i środki ogniowe npla na plaży i w punkcie oporu st. HUNSEMYRE /0106/, opanować punkt lądowania o szerokości 1 km i na głębokość 1,5 km;
- następne - głównymi siłami zniszczyć siły i środki ogniowe npla w FATIG /0106b/, st. BALKE /0005b/ i wyjść na rubież; FATIG, KANIKAJD /0105/, st. BALKE; być w gotowości do natarcia w kierunku KANIKAJD, LEWHEJ /0202/ i połączenia się z wojskami OW dywizji. Dowództwo nad całością obejmie dowódca 1 kd.

2. Oddział szturmowy Nr 2 w składzie: 2 i 3 kd z 1 kcz PT-76, 1 baterią ZSU-23-4 /bez 1 plut/, 1 plut sap /bez dr/, 1 i 2 dr płetwonurków, plut PPK. W noc przed załadowaniem przegrupować siły w rejon lasu wsch ZAGORZYN /2894/ i przygotować grupy desantowe do załadowania na 4 KD pr. 707 i 6 ODS pr 770.

Na sygnał /rozkaz/ dowódcy lądowania załadować wojska na okręty w punkcie załadowania Nr 2 - zalew 1 km pñn BOBO-LINO /3187/ i lądować w rejonie punktu lądowania Nr 2 - przyl. BRENS ODE /9807/ z zadaniem :

- bliższe - we współdziałaniu z 5 kszt zniszczyć siły i środki ogniowe npla na plaży i w punkcie oporu na przyl. BRENS ODE oraz opanować punkt lądowania o szerokości 1 km i na głębokość 700 m;
- następne: zniszczyć siły i środki npla w punktach oporu w SNOGEBEK /9906 i 9907/ i wyjść na rubież: HEJWANE /9905/, KERWANE /9805/, /wyż/ STRANBY /9605/; być w gotowości do natarcia w kierunku SNOGEBEK, PAULSKIRKE /9902/.

3. Rzut śmigłowcowy w składzie: 5 kszt z 1 dr saperów i posterunkami korygowania ognia - przegrupować 25.6 w rejon lasu SŁOWIENKO /2899/ i przygotować grupy desantowe do załadowania ich na 7 śmigłowców Mi-4 i 5 śmigłowców Mi-6.

Na rozkaz dowódcy 3 DDes załadować wojska na śmigłowce na lądowisku pñn SŁOWINO /2798/ i desantować je w rejonie lkm zach SNOGEBEK /9906/ z zadaniem:

- bliższe - we współdziałaniu z 2 i 3 kd zniszczyć siły i środki ogniowe npla w SNOGEBEK;
- następne - we współdziałaniu z wojskami OW 3 DDes zniszczyć artylerię polową npla pñn PAULSKIRKE /9903/, a następnie być gotowym do blokowania sił npla w forcie na przyl. DUEODE /9604/.

4. Siły główne - drugi rzut pułku - w składzie: 4 kd z 1 kcz średnich, 1 dar, 1 bateria PPK /bez 1 plot/, 1 pl transportu amunicji, w noc przed załadowaniem przegrupować siły w rejon lasu wsch ZAGORZYN /2997/ i przygotować grupy desantowe do załadowania ich na 6 ODM pr. 46 i 12 ODD pr. 47.

Na sygnał /rozkaz/ dowódcy lądowania załadować wojska na okręty w punkcie załadowania Nr 1, 2 i 3 w porcie DARŁOWKO i DARŁOWO i lądować na opanowane punkty lądowania Nr 1 i 2 /większością sił na przyl. BRENS ODE/ z zadaniem: zli-

kwidować opór npla na przyczółku: st. BALKE /0105/, c.16,7 /9905/, KERWANE /9805/, STRANBY /9604/ i we współdziałaniu z 2 kd i 1 kcz PT-76 rozwinąć natarcie w kierunku KERWANE, PAULSKIRKE /9902/, st. LANGEMYRE /0097/. Częścią sił 3 kd i 5 k szt blokować siły npla w lesie na przyl. DUEODE i pld DAMEGO /9602/.

5. Rzut kwatermistrzowski i pozostałą część transportu pułku przegrupować w rejon lasu zach SŁOWINO /2798/, przygotować sprzęt i transport do załadowania na statek B-57 i sześć okrętów desantowych /ODS pr. 770/. W późniejszym okresie na rozkaz dowódcy lądowania wyładować je w rejonie portu SNOGEBEK /9907/.
6. Dowodzenie pododdziałami zamierzam zapewnić w następujący sposób:
  - a/ w czasie przegrupowania sił i załadowania wojsk na środki desantowe dowodzić z punktu dowodzenia komendanta portu DARŁOWKO.
  - b/ w czasie przejścia morzem rozmieścić sztab na 3 ODM pr. 46, a sam z oficerem rozpoznawczym i operacyjnym dowodzić z okrętu dowódcy 1 ODes.
  - c/ zastępcę dowódcy pułku d/s liniowych z wysuniętym PO wysadzić na ląd wraz z 1 kompanią szturmową i w czasie lądowania głównych sił 7 pd powierzyć mu dowodzenie wyznaczonymi pododdziałami do czasu mojego zejścia na brzeg.
  - d/ po wylądowaniu na punkcie lądowania nr 1 rozwinąć stanowisko dowodzenia w rejonie lasu pld-zach SNOGEBEK /9806/ i przesunąć go po osi: SNOGEBEK, PAULSKIRKE /9902/, maj. PEDERS /9998/.

Uwaga:

Załączone rozwiązanie nie jest oczywiście jedynym rozwiązaniem poprawnym. Przeciwnie - jest to tylko jedno z rozwiązań możliwych do przyjęcia.

Załączniki :

nr 1 - Szczegółowy plan załadowania i lądowania desantu morskiego.

- nr 2 - Proponowana decyzja dowódcy 7 pd do przegrupowania i załadowania sił i środków 7 pd na śmigłowce i okręty desantowe.
- nr 3 - Proponowana decyzja dowódcy 7 pd do lądowania wojsk desantu i natarcia.

Analiza zadania, ocena sytuacji morskiej i propozycje dowódcy ODES-1

A. Analiza zadania

Dowódca 1 Brygady Okrętów Desantowych /BOD/ wyznaczony w planowanej operacji desantowej na dowódcę oddziału desantowego nr 1 po otrzymaniu zadania bojowego dokonał współpracy z dowódcą 7 pułku desantowego analizy zadania, w wyniku której skonstatował:

1. Działania desantowe w celu opanowania wyspy "B" siłami 3 DDes we współdziałaniu z Marynarką Wojenną i lotnictwem rozpoczną się na sygnał przekazany dowódcom poszczególnych elementów ugrupowania bojowego desantu przez dowódcę 3 DDes. Warunkiem przystąpienia do działań desantowych jest rozpoczęcie działań wojennych przez stronę zachodnią. Oznacza to, że obszar wyjściowy do działań desantowych może być poddany ogniom oddziaływaniu lotnictwa i wojsk rakietowych nieprzyjaciela, zaś na południowym akwenie morza mogą być rozwinięte dwa - trzy zespoły okrętów bojowych nieprzyjaciela, jak również poczynione przygotowania do wystawienia manewrowych i obronnych zagród minowych.
2. Zadaniem ODES-1 jest załadowanie, przewiezienie morzem i wysadzenie o świcie dnia "D" na dwóch punktach lądowania sił i środków 7 pdes wraz ze wzmocnieniem i zapoatrzeniem, a następnie uczestniczenie częścią sił w organizacji obrony rejonu wodnego oraz dowozu i ewakuacji. Wysadzony przez ODES-1 7 pułk desantowy ma być ugrupowany w dwa rzuty i działać na głównym kierunku w pierwszym rzucie dywizji na jej lewym skrzydle. Planowanie rozpo-

częcia lądowania o świcie dnia "D" oznacza, iż załadowa - nie i wyjście desantu z rejonu formowania może nastąpić najpóźniej w godzinach przedwieczornych /przed zachodem słońca/ dnia D-1, zaś przejście desantu morzem - w nocy z D-1 na D w ciągu 5-5,5 godzin.

3. Pododdziały 7 pdes zostaną załadowane w rejonie DARŁOWA na 2 punktach załadowania, przygotowanych przez 18 Floty Obrony Wybrzeża przy współudziale 3 DDes. Dla załadowania 7 pdes wydziela się okręty desantowe 1 BOD /1 dywizjon okrętów desantowych dużych projektu "47" - 12 jednostek, 2 dywizjon okrętów desantowych średnich projektu "77 OD" - 12 jednostek, 3 dywizjon mieszany okrętów desantowych w składzie: 8 kutrów desantowych projektu "KD-707" i 6 okrętów desantowych małych projektu "46"/, oraz jeden transportowiec typu B-57.
4. Ochronę ODES-1 w czasie przejścia morzem organizuje 2 dyon ścigaczy w składzie 12 jednostek typu DS-122, zaś ochronę przeciwminową - 3 Mieszana Brygada Trałowców /3MBTR/ w składzie:
  - 1 dyon trałowców bazowych - 12 TRB projektu "254-K";
  - 2 dyon kutrów trałowych - 12 KTT projektu "55";
  - 3 dyon kutrów trałowych - 12 KTT projektu "58";
  - 4 dyon przystosowanych kutrów trałowych - 8 jednostek "Wła-23";
  - 5 dyon przerywaczy zagród minowych - 8 jednostek "B-25" .
5. Osłonę desantu przed uderzeniami z morza organizuje I Zgrupowanie Operacyjne Połączonej Floty Bałtyckiej, rozwijając trzy zespoły osłony operacyjnej, a mianowicie :
  - ZOO-1 z zadaniem wzbronienia podejścia sił floty nieprzyjaciela z sektora północnego;
  - ZOO-2 z zadaniem wzbronienia podejścia siły floty nieprzyjaciela z sektora zachodniego;
  - ZOO-3 z zadaniem osłony desantu przed uderzeniami z sektora południowo-zachodniego.Osłonę desantu przed uderzeniami z powietrza organizują :
  - a/ 10 KOPK - w rejonie załadowania i formowania desantu

oraz na wodach przybrzeżnych w pasie 40 km od linii brzegowej.

b/ Siły OPL wydzielone do operacji - w czasie przejścia morzem i walki o lądowanie desantu.

7. Ogniove przygotowanie lądowania i wsparcia desantu prowadzą :

- dyon niszczycieli - 4 Ni typu "Grom";
- 1 grupa dyonu dozorców - 4 dozorców typu "Riga";
- 1 grupa 8 dyonu raketowych okrętów WO - 4 okręty typu "NMK-400".

W D-1 z obszaru wyjściowego znajdującego się na odcinku KOŁOBRZEG-ROSTOCK rozpocznie się rozwijanie działań desantowych na kierunku archipelagu wysp rejonu przejściowego. W związku z tym należy oczekiwać, iż na akwencie na zachód od wyspy "B" zostaną wcześniej rozwinięte własne zespoły okrętów bojowych z ewentualnym zadaniem wsparcia sił floty nieprzyjaciela z tego obszaru i blokowania przejścia północnego i południowego w strefie cieśnin.

Wnioski :

1. ODES-1 ma wysadzić 7 pdes mający wykonać zadanie na głównym kierunku działania 3 DDes. Od należytego wykonania tego zadania zależy powodzenie działań desantowych, których celem jest opanowanie wyspy "B", jako warunku wytworzenia dogodnej sytuacji wyjściowej dla rozwinięcia kombinowanych działań desantowych na kierunku wysp rejonu przejściowego. Planuje się, iż wyspa "B" - leżąca w centrum południowej części morza i umożliwiająca sprawowanie kontroli na całym tym akwencie - powinna zostać opanowana do czasu rozpoczęcia lądowania na archipelagu wysp rejonu przejściowego.
2. Planowany model działań desantowych na całym obszarze południowo-zachodniej części morza sprzyja wykonaniu przez ODES-1 swego zadania, gdyż :
  - a/ nieprzyjaciel będzie zmuszony do rozdrobnienia swego wysiłku, aby móc przeciwdziałać znacznej ilości sił morskich rozwiniętych w tej części akwenu oraz licznym obiektom brzegowym;

b/ po obu stronach osi działania ODES-1 będą manewrowały silne zespoły okrętów bojowych, co będzie w dużej mierze sprzyjać zapewnieniu skuteczności obrony desantu przed uderzeniami z morza.

3. Przejście desantu morzem w nocy w stopniu zasadniczym zmniejsza skuteczność działań lotnictwa nieprzyjaciela, które w danej sytuacji stanowi największe niebezpieczeństwo. Natomiast zagrożenie ze strony kutrów torpedowych działających z zasady w nocy maleje w dużym stopniu z uwagi na znaczne oddalenie ich miejsc bazowania od trasy przejścia desantu morzem oraz ze względu na obecność w południowo-zachodniej części morza 3-4 zespołów okrętów bojowych I Zgrupowania Operacyjnego Połączonej Floty Bałtyckiej.
4. Przydzielone dla ODES-1 okręty bojowe i pomocnicze umożliwiają zorganizowanie skutecznej w danej sytuacji obrony i ochrony /OPOP - obrony przeciw okrętom podwodnym, OPK - obrony przeciwkutrowej, OPM - obrony przeciwmicznej/przed atakami okrętów nieprzyjaciela, uczestniczenia częścią sił i środków w organizacji OPL, wykonania zadań ogniowego przygotowania lądowania i wsparcia desantu oraz zorganizowanie niezbędnego zabezpieczenia.
5. Potwierdzające dane z rozpoznania o niewystawianiu przez nieprzyjaciela minowych zagród obronnych oraz zapór przeciwdesantowych sprzyja wykonaniu zadania.
6. Należy przedsięwziąć odpowiednie środki w celu zdezorganizowania rozpoznania nieprzyjaciela na kierunku rozwijania działania desantowego.

B. OCENA SYTUACJI MORSKIEJ

1. Nieprzyjaciel

Według danych na dzień 25.6 ustalono następujący skład i bazowanie sił nieprzyjaciela :

a/ Okręty

Zgrupowanie	Zespół	Typ okrętu	Renne	Kopenhaga	Korsbr	Neustadt	Kiel	Flensburg
Zgrupowanie sił morskich rejonu przejściowego	21 eN1	"HAMBURG"					4	
	23 eN1	"Ch. ADAMS"						4
	21 eOP	"U-1"					6	
	10 eOP	"DELFINEN"		3	3			
	21 eKT	"JAGUAR"					10	
	23 eKT	"JAGUAR"						10
	25 eKT	"JAGUAR"				10		
	17 eKT	"JAGUAR"		10				
	24 eKT	"SILBERMOVE"	10					
	28 eKT	"DAPHNE"		6	8			
	29 eDZ	"SNARE"		4	4			
	38 eDZ	"BELLONA"		2	4			
	12 eKP	"HUTTENFELD"	4	4				
	14 eKP	"P-570"		5	5			
10 eKP	"LINDAU"				6	5		
Zgrup. operac. sił Oceanu Atl.	IZU-1	LTN "SARATOGA" Ni OPL Ni	1	Manewruje w centralnej części Morza Północnego				
	IZU-2	LTN "SHANGRI" Ni OPL Ni	1	Manewruje w północnej części Morza Północnego				
Zgrup. sił morskich rejonu wschodniego Oceanu Atl.	ZOB-1	Ni Fr	2	Manewruje w Zatoce Kilońskiej				
	ZOB-2	Ni Fr	2	Manewruje na zachód od wyspy "B"				

Ponadto nieprzyjaciel posiada 8 stawiaczy min o ładowności 600 min każdy.

b/ Lotnictwo morskie

Jednostka	Typ samolotu	Ilość	Miejsce bazowania
10 slmo	F-104-G "Atlantique"	16 16	Jagiel
12 slmo	F-104-G "Atlantique"	16 16	Nordholz
13 slmo	F-104-G "Atlantique"	16 16	płd Flensburg
802 elm	"Sea Hawk"	12	centr. część wyspy "Z"
803 elm	"Scimitor"	14	centr. część wyspy "Z"

c/ Możliwości taktyczno-techniczne sił nieprzyjaciela i ocena gotowości bojowej

Z oceny składu i dyslokacji okrętów i lotnictwa nieprzyjaciela można wnioskować, iż do działania przeciwko zespołom desantowym 3 DDes może on użyć :

1. Do uderzeń na siły i środki desantu w rejonie załadowania i formowania desantu:
  - około 60 samolotów lotnictwa pokładowego, prawdopodobnie w jednoczesnym zmasowanym uderzeniu;
  - około 50-60 samolotów lotnictwa morskiego brzegowego bazowania - jako uderzenie uprzedzające działanie lotnictwa pokładowego.

Ponadto nieprzyjaciel może wykorzystać do uderzeń na punkty załadowania jednostki rakietowe z terytorium innych wysp.

2. Podczas przejścia desantu morzem nieprzyjaciel może użyć około trzech-czterech eskadr lotnictwa morskiego z rakie-

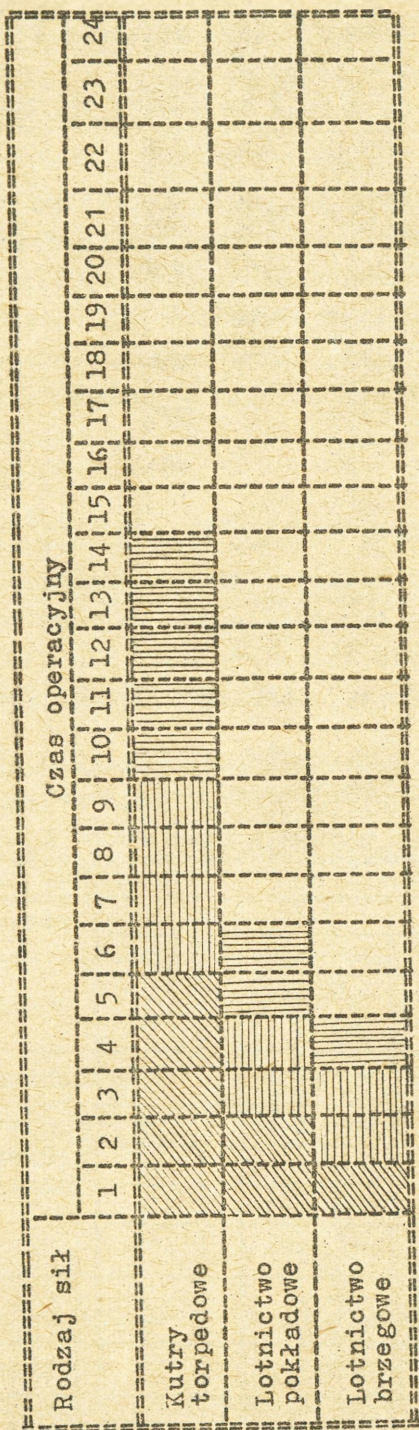
tami kierowanymi, około 20 kutrów torpedowych typu "Ja - guar" i 9-10 kutrów torpedowych typu "Daphne" oraz 3-4 okręty podwodne typu "Delfinen".

3. Do uderzeń na siły desantu w toku lądowania nieprzyjaciel może użyć :

- 30-40 samolotów lotnictwa pokładowego, prawdopodobnie w jednoczesnym zmasowanym uderzeniu;
- 40-50 samolotów lotnictwa morskiego brzegowego bazowania;
- 40-60 samolotów lotnictwa taktycznego, najprawdopodobniej do niszczenia pododdziałów czołgowych po wylądowaniu;

Tabela 1

Gotowość sił nieprzyjaciela do powtórnego działania

- czas powrotu z rejonu działania do miejsca uzupełnienia amunicji i paliwa;

- czas pobierania paliwa i amunicji;

- czas niezbędny na ponowne przybycie do rejonu działań.

- zespół okrętów bojowych /ZOB/ w składzie 4-5 jednostek klasy niszczyciel - fregata.

Gotowość się nieprzyjaciela do powtórnego działania ilustruje tabela 1.

Zespoły okrętów i jednostek lotnictwa morskiego nieprzyjaciela są wyszkolone w prowadzeniu działań przeciwdesantowych, brały bowiem udział we wspólnych ćwiczeniach z praktycznym wykorzystaniem uzbrojenia. Część załóg samolotów lotnictwa pokładowego posiada doświadczenia bojowe uzyskane podczas działań wojennych w Indochinach i Korei.

2. Siły własne

Zgodnie z decyzją dowódcy 3 DDes, opracowanej wspólnie z dowódcą sił lądowania, pierwszorzutowe ODES powinny posiadać maksymalną samodzielność. Na podstawie tej decyzji dokonano podziału sił i środków. Dla desantowania 7 pdes wydzielono następujące siły i środki /patrz tabela 2/

Tabela 2

Zespół-jednostka	Skład organizacyjny	Typ-rodzaj sprzętu bojowego	Ilość	Przeznaczenie
1	2	3	4	5
1 BOD	1 dODD	"DD-47"	12	Przewóz desantu
1 ZOPFB	2 dODS	"770 D"	12	
	3 d ODMiKD	"ODM-46" "KD-707"	6 8	
2 MBTR	1 d TRB	"254-K"	12	Ochrona przeciwninowa ODES-1 i
19 FOW	2 d KTT	"KTT-55"	12	ZWO-1 oraz wykonanie przejść w punktach lądowania
	3 d KTT	"KTT-58"	12	
	4 d PKTT	"Wła-23"	8	
	5 d PZM	"B-25"	8	
I Zgrupow. Oper. PFB	6 dNi i DZ	"Grom"	4	ZWO
		"Riga"	4	
	2 d DS	"DS-122"	12	Ochrona ODes
	8 d NMK	"NMK-400"	4	BWO

1	2	3	4	5
	Okręt dozoru OPL	KWN-10	1	Dozór radiolokacyjny OPL
Ze składu 18 FOW	18 d OP 1 Z	Kuter sanitarny	2	/"Aldona" i "Wioleta"/
		kuter hydrograficzny	2	"HG-10 i "HG-11"
		holownik	2	"H-19 i "H-20"
		kuter ratowniczy	2	"R-21" i "R-22"
	kuter pożar	1	"KPoż-18"	
	18 elrat	Mi-4 Mi-6	2 1	
Mar.woj.	10 dT	B-57	1	Przewóz tyłów 7 pd

Możliwości taktyczno-techniczne i ocena gotowości bojowej sił własnych

a/ Środki transportowo-desantowe

Posiadane okręty desantowe są zdolne do załadunku będących w wyposażeniu 7 pdes typów pojazdów gąsienicowych i kołowych, dział i moździerzy oraz zaopatrzenia.

Ogólna zdolność załadunkowa środków transportowo-desantowych wynosi :

Rodzaj - typ okrętu	Ilość	Norma załadunkowa okrętu		Ogólna zdolność załadunkowa	
		Jedn.zał. duża /JZD/	Jedn.zał. mała /JZM/	Jedn.zał. duża /JZD/	Jedn.zał. mała /JZM/
ODD-47	12	7	11	84	132
ODS-770D	12	5	9	60	108
ODM-46	6	3	4	18	24
B-57	1	-	15	-	15
Razem	31	15	39	162/JZD/	279/JZM/

b/ Możliwości ogniowe i trałowo-rozgradzeniowe

Z posiadanych okrętów bojowych do obrony desantu w czasie zakładowania, przejścia morzem i lądowania mogą być wykorzystane niszczyciele i ścigacze okrętów podwodnych. Do wykonania zadań ogniowego przygotowania lądowania i wsparcia desantu mogą być wykorzystane następujące okręty :

Klasa-typ okrętu	Uzbrojenie	Ogólna ilość luf	Dopuszczalne zużycie amunicji
Niszczyciel "Grom"	4x130	16	1680 pocisków
Dozorowce	3x100	12	1600 pocisków
Ścigacze OP	1x85	12	4800 pocisków
ODS-770D	11x18	384	1152 pocisków

Zespół trałowo-rozgradzający może być wykorzystany do prowadzenia rozpoznania minowego na trasie przejścia desantu oraz wykonania jednego przejścia na każdy punkt lądowania.

Wszystkie okręty posiadają załogi w pełni uкомплекto- wane i przeszkolone do działań desantowych. Na niszczycie- lach i dozorowcach ustawiono parawany i zamontowano instalacje zraszające. Okręty przeszły demagnetyzację. Poszczególne okręty zostały wyposażone w przystawki zakłóceń radioelektro- nicznych.

3. Rejon działania

Wyspa "B" usytuowana w centralnej części akwenu po- żudniowego leży w mniejszej odległości od naszego rejonu wyj- ściowego do działań desantowych niż linia bazowania zespołów okrętów i lotnictwa nieprzyjaciela. Mała powierzchnia wyspy umożliwia skuteczne obezwładnienie środków ogniowych oraz wy- krywanie celów morskich i powietrznych. Odległość od naszego brzegu do wyspy wynosi około 90 km na osi trasy przejścia de- santu. Umożliwia to wykorzystanie wszystkich rodzajów lot - nictwa, okrętów i artylerii raketowej, jak również szybką i skuteczną interwencję odwodów /śmigłowo-cowych/. Czas przej-

ścia zespołu desantowego wynosi około 3,5-4 godziny /z rejonu formowania desantu/.

Na całej trasie przejścia głębokości morza pozwalają na stosowanie broni minowej, a mianowicie: w pasie wód przybrzeżnych do izobaty 50 m - min niekontaktowych, zaś wzdłuż całej trasy z wyjątkiem wód przybrzeżnych - min kotwicznych. Na głębokościach większych od 15-20 m, mogą działać kutry torpedowe nieprzyjaciela, co w danym wypadku jest możliwe prawie na całej przestrzeni. Głębokości akwenu pozwalają na wykorzystanie małych i średnich okrętów podwodnych/izobata 40m/.

Warunki hydrometeorologiczne sprzyjają wykonaniu zadania.

C. PROPOZYCJE DOWÓDCY ODES-1

1. Załadowanie desantu.

Załadowania desantu celowo jest dokonać bezpośrednio przed wyjściem w morze. Dla załadowania desantu Komenda Portu Wojennego w DARŁOWO rozwija trzy punkty załadowania/patrz załącznik nr 4/ :

- PZ-1 - na otwartym brzegu 1 km na wschód od DARŁOWKA;
- PZ-2 - na brzegu zalewu w rejonie BOBOLINO;
- PZ-3 - w porcie DARŁOWKO;
- ZPZ - w porcie DARŁOWO.

Ze względu na warunki pokojowe, dla obsługi łącznej trzech punktów załadowania utworzono wspólny oddział zabezpieczenia obejmujący :

a/ Grupę zabezpieczenia brzegowego w składzie:

- drużyny łączności dowodzenia;
- drużyny regulacji ruchu;
- drużyny przeciwpożarowej;
- drużyny ratowniczej;
- drużyny sztauerskiej;
- drużyny medycznej;
- drużyny technicznej;
- drużyny ochrony SD.

b/ Grupę zabezpieczenia redowego w składzie :

- holowniki H-19 i H-20;

- motorówki M-18 i M-19;
- kuter pożarowy KPoż-18;
- kutry hydrograficzne HG-10 i HG-11;
- okręty ratownicze R-21 i R-22.

Dowódca ODES-1 - Szef sztabu KPW DARŁOWO.

Organizację załadowania desantu morskiego ilustruje tabela 3.

Tabela 3

Punkt załadowania	Zmia- na	Okreś t	Stanowis- ko zała- dowania	Czas - sygnały	
				dla okrętów	dla desantu
1	2	3	4	5	6
PZ-1	I	ODS-9	nr 1	od G-400	do G-385 min.
		ODS-10	nr 2		
		ODS-11	nr 3		
	II	ODS-15	nr 1	od G-385	do G-370 min.
		ODS-16	nr 2		
		ODS-17	nr 3		
	III	ODD-21	nr 1	od G-370	do G-350 min.
		ODD-22	nr 2		
		ODD-25	nr 3		
	IV	ODD-26	nr 1	od G-350	do G-330 min.
		ODD-29	nr 2		
		ODD-30	nr 3		
PZ-2	I	ODS-12	nr 1	od G-400	do G-385 min.
		ODS-13	nr 2		
		ODS-14	nr 3		
	II	ODS-18	nr 1	od G-385	do G-370 min.
		ODS-19	nr 2		
		ODS-20	nr 3		
	III	ODD-23	nr 1	od G-370	do G-350 min.
		ODD-24	nr 2		
		ODD-27	nr 3		
	IV	ODD-28	nr 1	od G-350	do G-330 min.
		ODD-31	nr 2		
		ODD-32	nr 3		

1	2	3	4	5	6	
PZ-3	I	ODM-33	nr 1	od G-380	do G-365 min.	
		ODM-34	nr 2			
		ODM-35	nr 3	"Basen-1"	do "Keja-1"	
	II	ODM-36	nr 1	od G-365	do G-350 min.	
		ODM-37	nr 2			
		ODM-38	nr 3	"Basen-2"	do "Keja-2"	
	III	KD 1-8		nr 1-3	od G-350	do G-340 min.
					"Basen-3"	do "Keja-3"

Zmiany okrętów desantowych i zmiany załadowcze desantu na sygnał przekazany przez oficerów załadowczych /dla zmian desantu/ i komendantów punktów załadowania /dla zmian okrętów desantowych/ przechodzą na przewidziane dla nich punkty załadowania i stanowiska załadowcze.

Po załadowaniu kolejne zmiany przechodzą do rejonu formowania desantu i zajmują miejsce w szyku zgodnie ze schematem ugrupowania marszowego /patrz załącznik nr 5/.

Równocześnie z rozpoczęciem załadowania I zmiany, 1/2 d DS jako OGPU-1 rozpoczyna kontrolne poszukiwanie okrętów podwodnych nieprzyjaciela na trawersie DARŁOWA w odległości 50 kabli od granicy rejonu formowania desantu. Natomiast 2 i 3/2 d DS zajmują pozycje na półobwodzie rejonu formowania ODES-1 w odległości pomiędzy okrętami równej 1,4 zasięgu stacji hydrolokacyjnej.

2. Przejsięcie morzem do rejonu lądowania

Przejsięcie rozpocząć na sygnał dowódcy sił lądowania.

a/ Ugrupowanie marszowe ODES-1

ODES-1 idzie w ogólnym szyku marszowym desantu na jego lewym skrzydle w pierwszym rzucie. Szyk marszowy ODES-1 stanowią dwie kolumny okrętów desantowych; każda z nich jest przewidziana na jeden punkt lądowania. Odległość "czystej wody" pomiędzy grupami okrętów desantowych - 20 kabli. W grupach znajdują się: po trzy okręty małe i średnie oraz dwa

okręty desantowe duże rozmieszczone w linię. Odległość pomiędzy okrętami wynosi 1,5 kabla. Odległość pomiędzy kolumnami - 20 kabli.

Ilość okrętów ochrony niezbędna dla przyjętego szyku wynosi:
 $S = 6r + 2/a + b/ = 6 \cdot 20 + 2/26 + 100/ = 120 + 252 = 372$ kabli.

gdzie:

$6r$ - przybliżony obwód koła;

a - szerokość szyku marszowego;

b - głębokość szyku marszowego.

$$N_{okr} = \frac{S}{I} = \frac{372}{45} = 8 \text{ okrętów}$$

Odległość pomiędzy ZWO /zespołem wsparcia ogniowego/ i ODES-1 w ugrupowaniu marszowym wynosi :

$$D = t_{man} + t_{wst} + /t_{naw} \times V_{ODES-1}/ = 30 + 10 + /10 \cdot 2/ = \\ = 30 + 10 + 20 = 60 \text{ kabli.}$$

gdzie :

t_{man} - czas manewru. Czas niezbędny dla okrętów ZWO w celu zajęcia rejonu ogniowego manewrowania /ogólnie przyjmuje się około 30 min./;

t_{wst} - czas wstrzeliwania się okrętów ZWO /średnio wynosi on $8 \div 10$ min./;

t_{naw} - czas trwania nawały ogniowej;

V_{ODES-1} - prędkość w kablach na minutę okrętów oddziału desantowego nr 1 /ODES-1/.

b/ Obrona i ochrona ODES-1

Posiadana ilość okrętów wystarcza dla zorganizowania jednego pierścienia ochrony, przy odstępie pomiędzy okrętami ochrony 45 kabli.

Obronę przeciwminową w czasie przejścia morzem organizuje 2 Mieszana Brygada Trałowców, tworząc zespół trałowy w składzie trzech grup :

a/ grupa zabezpieczenia przeciwminowego ZWO-1 w składzie

czterech trałowców bazowych typu TRB-254 K;

b/ grupa zabezpieczenia przeciwminowego prawej kolumny ODES-1 w składzie :

- czterech TRB-254 K z trałami niekontaktowymi;
- ośmiu KTT /4-59 i 4-58/ z trałami niekontaktowymi;
- czterech przystosowanych KTT z trałami "PPT-1";
- czterech przerywaczy zagród minowych "B-25";

c/ grupa zabezpieczenia przeciwminowego lewej kolumny ODES-1 w analogicznym składzie.

Obronę przeciwlotniczą w czasie przejścia morzem organizuje dowódca sił lądowania. Posiadane uzbrojenie wykorzysta się do samoobrony według zasady "nad zespołem własny samolot nie lata".

Obronę przeciw okrętom podwodnym w czasie przejścia morzem realizuje się przy wykorzystaniu na trasie przejścia okrętowej grupy poszukująco-uderzeniowej w składzie czterech ścigaczy okrętów podwodnych /1/2 d DS/ oraz okrętów ochrony.

c/ Organizacja rozpoznania, maskowania zabezpieczenia medycznego i ratowniczego - zgodnie z planem dowódcy sił lądowania.

3. Walka o lądowanie ODES-1

Oddalenie rubieży rozwinięcia taktycznego wynosi :

$$D = \frac{L_{\text{grup.boj.}} - L_{\text{grup.marsz.}}}{\text{OWZO}} = \frac{200 - 100}{0,66} = 166 \text{ kabli}$$

OWZO - ogólna wielkość zmiany odległości /bierze się z tabelic/.

Odległość linii wyjściowej od brzegu - 35 kabli.

Rejony manewrowania ZWO-1

Zespół wsparcia ogniowego obejmuje trzy grupy ogniowe :

- grupę ogniową nr 1 /GO-1/ - cztery niszczyce typu "Grom" jako dwie podgrupy ogniowe;
- grupę ogniową nr 2 /GO-2/ - cztery dozorcze typu "Riga " jako dwie podgrupy ogniowe.

Ponadto do bezpośredniego wsparcia ogniowego wykorzystuje się cztery okręty raketowe typu "NMK-400".

Rejon ogniowego manewrowania GO-1 w odległości 80 kabli na SE od cypla DUEODE.

Rozmiary rejonu :

Długość

$$L = V \times \text{tog} + \ell + d_c + b + 2E = 3 \times 20 + 5 + 6 + 5 + /2.0,2/ = \\ = 76,4 \text{ kabla}$$

Szerokość

$$B = V \times t_z \times \sin \alpha + 1,5 d_c + 2E = 3 \times 2 \times 0,5 + /1,5.6/ + /2.0,2/ = \\ = 12,4 \text{ kabla}$$

gdzie :

tog - czas prowadzenia ognia na jednym halsie w minutach;

ℓ - długość szyku grupy ogniowej w kablach;

d_c - średnica cyrkulacji okrętów w kablach;

b - zapas przestrzeni "czystej wody" po zwrocie na nowy kurs w kablach;

E - średni kwadratowy błąd pozycji okrętu - w tablicach;

t_z - czas leżenia okrętu na kursie /halsie/ w minutach;

V - szybkość okrętu podczas strzelania.

α - kąt

Rejon ogniowego manewrowania GO-2 - analogiczny - 80 kabli na S od przyładka SOMERODE.

Zadania ogniowe i organizacja prowadzenia ognia - zgodnie z planem ogniowego przygotowania i wsparcia opracowanym przez dowódcę sił lądowych. Graficzny plan walki o lądowanie ilustruje załącznik nr 6.

Uwaga: Załączone propozycje dowódcy ODES-1 i rozwiązanie nie jest oczywiście jedyne. Przeciwnie, jest tylko jednym z możliwych do przyjęcia.

I. Wnioski z analizy zadania

Z analizy zadania wynika, że w zakresie inżynierskiego zabezpieczenia działań 7 pd wyłaniają się następujące zadania ogólne :

- zabezpieczenie pod względem inżynierskim pododdziałów w rejonie załadowania oraz zabezpieczenie załadowania ich na środki transportowe;
- zabezpieczenie lądowania pododdziałów pułku na wybrzeżu nieprzyjaciela;
- zapewnienie siłami i środkami inżynierskimi wysokiego tempa natarcia pułku.

II. Wnioski z oceny położenia

1. Ocena nieprzyjaciela

Z oceny przedsięwzięć inżynierskich nieprzyjaciela na wyspie "B" między innymi wynika, że :

- realizowane przedsięwzięcia inżynierskie zmierzają głównie do osiągnięcia przez pododdziały znajdujące się na wyspie pełnej gotowości bojowej oraz do przygotowania niezbędnych sił i środków inżynierskich potrzebnych do zabezpieczenia obrony;
- przeprowadzanie intensywnych ćwiczeń z pododdziałami obrony lokalnej i obrony regionalnej z zakresu pośpiesznej rozbudowy zapór oraz gromadzenie różnego rodzaju środków na wyspie świadczą o tym, że nieprzyjaciel przygotowuje się do rozbudowy systemu zapór i niszczeń. Wyładowywanie w portach: NEKSE i RE-NE różnych typów min nasuwa przypuszczenie, że system zapór inżynierskich może obejmować zapory przeciwdesantowe ustawione w morzu i na plaży /przeciwko desantowi lądującemu z morza/ i zapory "lądowe" ustawione w głębi wybrzeża przeciwko pododdziałom

- desantu rozwijającym natarcie w głąb wyspy;
- poszczególne rubieże obrony mogą być rozbudowywane w oparciu o istniejące obiekty fortyfikacji stałej, a także będą one uzupełnione punktami oporu wykonywanymi głównie w rejonach przewidzianych do obsadzenia przez poszczególne pododdziały. Do rozbudowy punktów oporu nieprzyjaciel może wykorzystać oddziały obrony lokalnej i regionalnej, a także środki mechanizacji. Z uwagi na to, że na wyspie istnieją trudne warunki naturalne do wykonywania prac ziemnych /pod cienką warstwą lekkiej gleby występuje grunt granitowy/, nieprzyjaciel tymi siłami i środkami może wykonać tylko najbardziej niezbędne ukrycia dla ludzi, środków ogniowych i sprzętu.

2. Ocena terenu

Z punktu widzenia inżynierskiego zabezpieczenia lądowania desantu morskiego na południowo-wschodnim wybrzeżu wyspy "B" można wyróżnić odcinki posiadające :

- brzeg niski i małą głębokość wody w pobliżu linii brzegowej; odcinki te znajdują się w rejonach: wsch FATIG /0106/ i SNOGEBEK /9906/;
- brzeg wysoki z wysokimi wydiami piaszczystymi i znaczną głębokością wody bezpośrednio przy brzegu / odcinek między BRENS ODE i przyl. DUEODE/.

Biorąc pod uwagę możliwości pokonania części przybrzeżnej morza i brzegu wydaje się, że dogodniejszymi odcinkami do lądowania będą odcinki znajdujące się w rejonie FATIG i SNOGEBEK.

Terren w głębi wyspy "B" jest falisty i pagórkowaty, z dużą ilością przeszkód wodnych w postaci wąskich rzek, strumyków i rowów odwadniających. Szerokość tych przeszkód waha się w granicach 5-15 m, głębokość - 0,5 - 1,5 m; dno przeważnie jest twarde, a brzegi niskie. Jakkolwiek przeszkody wodne na wyspie posiadają małą szerokość i głębokość, to jednak występując w bardzo

dużej ilości mogą poważnie utrudniać ruch pododdziałów, a szczególnie pojazdów nie przystosowanych do samodzielnego pokonywania przeszkód wodnych. W tej sytuacji celowe będzie prowadzenie natarcia wzdłuż dróg, a przede wszystkim wzdłuż drogi: St. BALKE /0005/, STENSBY /0003/, St. PILE MELE /0002/, LEWHEJ/0201/ i SNOGEBEK /9906/, PAULSKIRKE /9902/, PEDERS /9998/. Ponieważ jednak drogi te mogą być niszczone przez nieprzyjaciela, należy szczególną uwagę zwrócić na ich utrzymanie.

Uwzględniając charakter terenu po stronie własnej, zadanie pułku i możliwy sposób oddziaływania nieprzyjaciela, należy :

- punkty załadowania na okręty desantowe urządzić w rejonie: DARŁÓWKO /3488/ i płn zach ŻUKOWO MORSKIE /3088/ , a dla transportowców - w porcie DARŁOWO;
- jako drogi przemarszu wykorzystać :
  - nr 1 - SŁOWINEK /2022/, SŁAWNO, KANINA /3802/, DARŁOWO, DARŁÓWKO;
  - nr 2 - KEPICE /1422/, OSTROWIEC, płd DARŁOWO, zach ŻUKOWO MORSKIE;
- na rękadę nadbrzeżną - drogę: DABKI /2884/, DARŁOWO, KARSINO /3901/;
- rejonny wyjściowe do załadowania przewidzieć i urządzić pod względem inżynieryjnym w rejonie :
  - nr 1 : Str. KRAKÓW /3404/, WALISZEWO, JAROSŁAW STARY;
  - nr 2: SINCZYCA, SŁOWIENKO, DOMASŁAWICE /3093/.

Ponieważ przedstawione dane o terenie nieprzyjaciela i terenie własnym są zaczerpnięte z map topograficznych i morskich oraz opisów geograficznych, uaktualnienie wiadomości o terenie wymagać będzie uzyskania dodatkowych danych zarówno w okresie planowania i organizacji działań desantowych, jak i w okresie lądowania i natarcia.

3. Możliwości zabezpieczenia pod względem inżynieryjnym pododdziałów pułku w rejonie załadowania oraz zabezpieczenie załadowania ich na środki transportowe

W rejonie załadowania pułku należy :

- rozbudować rejon ześrodkowania i rejon wyjściowy do załadowania dla pododdziałów pułku;
- przygotować drogi przemarszu z rejonu ześrodkowania do rejonu wyjściowego, a następnie punktów załadowniczych;
- przygotować punkty załadowania.

Inżynieryjne przygotowanie rejonu ześrodkowania będzie polegało na : rozpoznaniu terenu, rozbudowie szczelin i ukryć dla ludzi i sprzętu bojowego, przygotowaniu dróg, urządzeniu punktów dowodzenia, punktów zaopatrywania w wodę oraz maskowaniu. Przy fortyfikacyjnej rozbudowie rejonu ześrodkowania powinny być w maksymalnym stopniu wykorzystane właściwości ochronne terenu, a szczególnie pasma wzgórz znajdujące się na wschód i południe BARCINO /2618/ oraz kompleks lasów. Prace związane z przygotowaniem rejonu wyjściowego będą prowadzone głównie siłami i środkami poszczególnych pododdziałów oraz załóg różnego rodzaju sprzętu znajdującego się w wyposażeniu pułku. Natomiast do rozbudowy SD pułku oprócz pododdziałów można także wykorzystać spychacz D-159.

Przygotowanie rejonu wyjściowego pułku do załadowania polegać będzie na rozpoznaniu terenu w celu określenia możliwości wykorzystania właściwości ochronnych terenu do ukrycia ludzi i sprzętu przed oddziaływaniem nieprzyjaciela, a także na przygotowaniu dróg umożliwiających rozśrodkowanie pododdziałów w rejonie wyjściowym oraz sprawne wyjście na drogi przemarszu do poszczególnych punktów załadowania.

Wymagania w zakresie przygotowania tych dróg przemarszu ma uzgodnić sztab pułku z REDP - SŁAWNO. Wydaje się, że w tym wypadku szczególną uwagę pododdziały OTK powinny zwrócić na :

- wzmocnienie mostów i przepustów do nośności zapewniającej przepuszczenie transporterów pływających, BTR i czołgów;
- przygotowanie obejść lub zapewnienie szybkiej odbudowy obiektów drogowych, które mogą być zniszczone przez nie-

przyjaciela, a zwłaszcza przepraw przez rz. WIEPRZA i GRABOWA;

- utrzymanie w należytym stanie nawierzchni dróg-ze szczególnym uwzględnieniem dróg gruntowych na odcinkach: KOPAŃ, DARŁÓWKO i ŻUKOWO MORSKIE, las /3187/.

Oprócz sił i środków OTK do wykonania prac na drogach przemarszu powinny być przygotowane również pododdziały pułku, a w tym i OZR. Pododdziały te powinny być angażowane do wykonywania prac drogowych w sposób doraźny.

Punkty załadowania pułku na środki transportowo-desantowe będą przygotowane przez OOP - DARŁOWO. Sztab 7 pd - podobnie jak w wypadku zabezpieczenia drogowego - ma sprecyzować postulaty w zakresie urządzenia tych punktów.

Biorąc pod uwagę charakter części przybrzeżnej wybrzeża oraz rodzaj sił i środków, jakie będą załadowywane, należy przyjąć, że przygotowanie pod względem inżynieryjnym punktów załadowania powinno obejmować :

- rozpoznanie inżynieryjne - ze szczególnym uwzględnieniem możliwości ruchu wojsk przez teren depresyjny w rejonie ŻUKOWO MORSKIE, a także wały przeciwsztormowe i piaszczystą plażę oraz możliwości pokonania przez ludzi i sprzęt nie-pływający pasa wód przybrzeżnych / między linią brzegową a okrętami/ w czasie załadowania;
- przygotowanie przystani od brzegu do okrętów desantowych w celu załadowania sprzętu /dział, moździerzy, ciągników, samochodów itp./, w wypadku gdyby załadowanie to nie było możliwe bezpośrednio z brzegu;
- przygotowanie wzmocnionych tras przez plażę oraz zjazdów przez różnego rodzaju wały, a szczególnie przez wał przeciwsztormowy w rejonie DARŁÓWKO;
- wykonanie ukryć dla ludzi i sprzętu w rejonie punktów załadowania w celu umożliwienia ochrony załadowywanych pododdziałów w wypadku wykonywania uderzeń przez nieprzyjaciela;
- wykonanie prac maskowniczych zmierzających do ukrycia realizowanych przedsięwzięć inżynieryjnych oraz zamasko-

wania pododdziałów podchodzących do poszczególnych punktów załadowniczych.

4. Możliwości zabezpieczenia pod względem inżynieryjnym lądowania pułku

Zabezpieczenie pod względem inżynieryjnym lądowania pułku powinno obejmować :

- rozpoznanie inżynieryjne;
- wykonanie przejść w zaporach przeciwdesantowych;
- zabezpieczenie pokonania przez ludzi i sprzęt bojowy części przybrzeżnej morza;
- urządzenie punktów lądowania.

Przejścia w zaporach przeciwdesantowych w morzu będą wykonane na poszczególnych punktach lądowania przez saperów marynarki wojennej, a na plaży - przez saperów 3 DDes. Oprócz tego w wypadku poniesienia dużych strat przez grupy rozgrodzeniowe dywizji może zaistnieć konieczność użycia do wykonania przejść na plaży również pododdziałów inżynieryjnych 7 pd.

W celu zapewnienia sprawnego pokonania zapór, na każdym punkcie lądowania powinny być wykonane po 2-3 przejścia w morzu i na plaży. Szerokość wykonywanych przejść w morzu powinna zapewnić swobodne podejście sprzętu pływającego 7 pd: transporterów pływających, obozów pływających itp. przy różnym stanie morza i w wypadku wyładowania tego sprzętu z dala od linii brzegowej. Natomiast na plaży wykonywane przejścia powinny mieć szerokość umożliwiającą szybkie przepuszczenie zarówno ludzi, jak i środków transportu.

Podstawowym zadaniem 7 pd w zakresie wykonania przejść w zaporach przeciwdesantowych przez saperów marynarki wojennej i 3 DDes jest osłona ogniem grup rozgrodzeniowych. Skuteczna osłona tych grup wymagać będzie między innymi dobrze zorganizowanego współdziałania okrętów, saperów i piechoty. W celu należytego skoordynowania czynności tych sił należałoby przeprowadzić wspólne ćwiczenia.

W związku z tym, że do wykonania przejść na plaży mogą być zaangażowane także grupy torujące 7 pd, należy je:

- zapoznać z systemem zapór przeciwdesantowych, jakie mogą być rozbudowane przez nieprzyjaciela;
- przeszkolić w zakresie wykonywania przejść na plaży;
- wyposażyć w odpowiednią ilość środków inżynieryjnych;
- załadować na środki desantowe przeznaczone do przewozu pierwszej fali.

Ponadto w OInż pułku należy posiadać odpowiednie siły, z których można by odtworzyć grupy torujące, które poniosły duże straty już w pierwszym okresie lądowania, tzn. w czasie wykonywania przejść na plaży.

Siły i środki inżynieryjne 7 pd przewidziane do zabezpieczenia pokonania części przybrzeżnej morza powinny być wykorzystane do :

- zapewnienia przerzutu sił i sprzętu z okrętów, które nie będą mogły podejść do brzegu ze względu na małą głębokość wody;
- udziału w grupach ratunkowo-ewakuacyjnych.

Do zabezpieczenia pokonania części przybrzeżnej morza przewidziane jest także działanie plutonu desantowo-przeprawowego z bsap marynarki wojennej.

5. Zabezpieczenie inżynieryjne natarcia

Z ogólnego zadania 7 pd, charakteru obrony nieprzyjaciela i charakteru wybrzeża wynika, że podczas natarcia główny wysiłek inżynieryjnego zabezpieczenia powinien być skupiony na :

- zdobyciu dodatkowych danych o terenie, charakterze obrony nieprzyjaciela oraz o wykorzystaniu jego sił i środków inżynieryjnych;
- zabezpieczeniu pokonywania zapór inżynieryjnych;
- zabezpieczeniu drogowo-mostowym;
- zapewnieniu pokonywania przeszkód naturalnych;
- zabezpieczeniu odpierania kontrataków nieprzyjaciela.

Z analizy obrony nieprzyjaciela wynika, że oprócz

zapór w pobliżu linii brzegowej może on rozbudować także zapory w głębi obrony, a szczególnie na kierunku: KERWANE /9805/, PEDERS /9998/. Zachodzi więc konieczność zorganizowania do wykonania przejść w tych zaporach grup torujących. Każda kompania desantowa wchodząca w skład oddziałów szturmowych /1, 2 i 3 kd./ oraz kompania lądująca na śmigłowcach /5 kompania szturmowa/ powinna posiadać takie grupy. Łącznie w pułku należy zorganizować 4 grupy torujące. Każda z grup powinna być zorganizowana w składzie około drużyny saperów.

Przejścia w zaporach nieprzyjaciela grupy torujące będą wykonywały sposobem wybuchowym i ewentualnie ręcznym /tylko w wypadku, gdy sposób wybuchowy będzie nieopłacalny lub gdyby zabrakło środków wybuchowych/. Do wykonania przejść sposobem wybuchowym każdej z grup należy przydzielić wyrzutnie przeciwminowe, ładunki wydłużone małe i UZ-2 oraz materiał wybuchowy.

Grupy torujące po wyładowaniu będą się przesuwają na etatowych środkach transportu. W czasie natarcia, po wykryciu zapór, grupy torujące pod osłoną kompanii, w których składzie będą działały, rozpoznają dokładne rozmieszczenie zapór oraz możliwości ich obejścia. Jeżeli ustalą, że brak jest obejść, przystąpią do wykonania ścieżki elastycznym ładunkiem /LWM/ wystrzelonym z wyrzutni przeciwminowej, a następnie do poszerzenia przejść ładunkami UZ-2.

W czasie natarcia należy przygotować po jednej drodze na kierunku działania każdego oddziału szturmowego. W tym celu mogą być wykorzystane następujące istniejące drogi :

nr 1 : BALKE /0106/, STENSBY /0003/, Sł.PILEMELE /0002/ , LEWHEJ /0201/;

nr 2 : SNOGEBEK /9906/, PAULSKIRKE /9903/, PEDERS.

Do wykonywania prac drogowych należy w pułku zorganizować oddział zabezpieczenia ruchu z zadaniem utrzymania drogi na kierunku głównego uderzenia 7 pd /droga: SNOGEBEK, PEDERS/. Na kierunku pomocniczego uderzenia prace

drogowe powinny być wykonywane przez nacierające pododdziały we własnym zakresie.

W okresie natarcia pododdziały pułku będą musiały pokonywać szereg rowów odwadniających, strumieni oraz rzek różnej szerokości. Przeszkody te mogą być pokonywane przez pododdziały pułku po mostach istniejących, w bród oraz po mostach budowanych na drogach przemarszu przez oddział zabezpieczenia ruchu. Brody powinny być tworzone na strumieniach i rowach odwadniających po 1-2 na kompanię desantową, natomiast przez rz. ELEO - co najmniej po 1 na kompanię.

W czasie prowadzenia przez pułk natarcia nieprzyjaciel może wykonywać kontrataki. Do ich odpierania należy między innymi wykorzystać miny przeciwpancerne i przeciwpiechotne. W związku z tym należy część tych środków przydzielić poszczególnym kompaniom.

6. Podział i wykorzystanie sił i środków inżynieryjnych

Biorąc pod uwagę ogólne zadania pułku oraz wynikające z nich zadania zabezpieczenia inżynieryjnego i możliwości poszczególnych pododdziałów, należy wojska inżynieryjne podzielić następująco :

Pododdział	Grupa torująca /nr/				Gr.ewak. ratunk. /nr 1 i 2/.	Gr.zabezp. przerzut ze środk. transp.	OZR	OInż
	1	2	3	4				
pl sap /7 pd/				3 dr	2 PTG dr.płetw.	dr PTG /bez 2 PTG/	2 dr	pl sap/bez 2 i 3 dr, dr PTG i dr płetw./
2 pl 3 ksap	1 dr	2 dr	3 dr					
3 dr pl płetwon.					dr płetw.			
1 pl kdp					2 PTG	pl PTG /bez 2 PTG/		

Przeszkolenie grup torujących powinno się odbyć na specjalnie do tego celu przygotowanych placach ćwiczeń w dn. 25 i 26.6. Grupy torujące powinny lądować razem z kompaniami, których działania mają zabezpieczać.

Grupy ewakuacyjno-ratunkowe powinny lądować w składzie oddziałów szturmowych. W czasie lądowania pułku grupy te będą ratowały ludzi oraz udzielały pomocy w ewakuacji środków przeprawowych /dryfujących i ugrzęźniętych/.

OZR będzie zorganizowany w składzie tylko jednej drużyny. Wydaje się jednak, że ograniczony skład osobowy OZR w znacznym stopniu będzie zrekompensowany tak środkami mechanizacji, jak i innymi środkami inżynieryjnymi, które OZR otrzyma.

Na okres natarcia środki inżynieryjne powinny być podzielone następująco :

Środki	Pododdziały	Grupy torujące	1 kd	2 kd	3 kd	4 kd	kszt	OZR	OInż
Miny	PMD-6								2000
	POMZ-2 M								100
	PŁOMIEN-60								30
	TM-53		200	200	200	150	100		650
LWM		12						2	6
Ładunki UZ-2		320						50	130
Materiał wybuchowy		0,08						0,22	1,8
Wyrzutnie przeciwminowe		4							1
Most /SMT/								1	
Spychacz D-159								1	
Siatka drogowa			50	50	50			100	50
ZMW									15

Wniosek ogólny : Siły i środki, jakimi dysponuje 7 pd umożliwiają wykonanie podstawowych zadań stojących przed inżynieryjnym zabezpieczeniem działań desantowych pułku.

OCENA SYTUACJI TYŁOWEJ ORAZ WNIOSKI KWATERMISTRZA 7 pd

I. Wnioski z analizy zadania

Główny wysiłek działań desantowych dywizja skupia na kierunku działania 7 pd, w południowo-zachodniej części wyspy. 7 pd działa w pierwszym rzucie dywizji jako rzut szturmowy.

Z roli i miejsca pułku w działaniach desantowych dywizji oraz z postawionych mu zadań wynikają następujące wnioski dla tyłów :

1. Pułk, działając jako rzut szturmowy dywizji, w pierwszym okresie będzie prowadził walkę licząc jedynie na własne możliwości. Musi więc mieć wystarczające siły i środki dla terminowego uzupełniania amunicji w walczących pododdziałach oraz dla zapewnienia im obsługi medycznej i technicznej.
2. Należy liczyć się z dużym zużyciem amunicji, szczególnie w okresie walki o opanowanie punktów lądowania. Niezbędne więc jest zgromadzenie zapasów doraźnych amunicji w pododdziałach i w składach pułku.
3. Należy się liczyć z możliwością dużych strat w ludziach i sprzęcie - zarówno w czasie przerzutu desantu drogą morską, jak i podczas działań na wyspie.
4. Z zadania pułku wynikają następujące zadania dla tyłów:
  - zgromadzić pełne zapasy ruchome i niezbędne zapasy doraźne;
  - przyjąć przydzielone przez dywizję siły i środki wzmocnienia tyłów;
  - zorganizować załadunek tyłów na transport morski;
  - zorganizować wyżywienie wojsk w czasie przerzutu desantu drogą morską i w toku walki;
  - zorganizować wyładunek tyłów w rejonie desantowania pułku;
  - zapewnić terminowe uzupełnienie amunicji w walczących wojskach;
  - zapewnić pomoc medyczną i ewakuację w czasie załadun-

- ku, przerzutu desantu drogą morską i w rejonie działań bojowych;
- zapewnić pomoc techniczną i ewakuację uszkodzonego sprzętu technicznego;
  - przygotować jednostki tyłowe do pracy w warunkach działań desantowych.

II. Ocena sytuacji tyłowej

1. Możliwości oddziaływania nieprzyjaciela

Nieprzyjaciel może oddziaływać na wojska i tyły 7pd w czasie załadowywania na transport morski, przerzutu desantu drogą morską i w toku działań desantowych. W wypadku wykonania przez nieprzyjaciela uderzeń lotniczych na załadowujący się pułk, rannych oraz uszkodzony sprzęt pozostawić w punktach załadowania lub w rejonie wyjściowym, przekazując ich jednostkom obsługi punktów załadowania lub też innym jednostkom miejscowym.

Pododdziały tyłowe i zapasy pułkowe powinny być rozmieszczone na kilku różnych statkach /okrętach/, aby w wypadku zatonięcia jakiegoś statku nie stracić danego pododdziału lub całości określonego rodzaju zapasów. Rannych w czasie przerzutu desantu drogą morską oraz uszkodzony sprzęt należy wyewakuować powracającym transportem morskim.

W czasie działań desantowych pułk może ponieść największe straty w pierwszym okresie walki. W tym okresie można będzie wyewakuować znaczną część rannych transportem morskim późniejszych rzutów desantowych pułku oraz transportem morskim, przewożącym siły główne dywizji.

Wnioski :

1. Rannych i uszkodzony w czasie załadowywania sprzęt przekazać jednostkom i urządzeniom pozostającym na własnym terytorium.
2. Wraz z ludźmi i uzbrojeniem ładować przysługujące im zapasy ruchome i doraźne.

3. Jednostki tyłowe i zapasy pułkowe rozśrodkować na możliwie dużą ilość okrętów desantowych i statków transportowych.
4. W maksymalnym stopniu wykorzystać powracający transport morski do ewakuacji rannych i uszkodzonego sprzętu.

2. Organizacja zaopatrywania materiałowego

Obecnie pułk posiada pełne zapasy ruchome amunicji i żywności oraz 0,9 jn benzyny samochodowej i 1,2 jn oleju napędowego. Jednostki wzmocnienia przybędą do pułku z pełnymi zapasami ruchomymi oraz z zapasami doraźnymi w wysokości :

- amunicji strzeleckiej, czołgowej, BM-14 i PPK
- 0,5 jo /z wyj. 1 dar/;
- amunicji art. i moźdz. oraz plot - 1,0 jo;
- benzyny samochodowej - 0,25 jn;
- oleju napędowego - 0,5 jn;
- żywności - 2 rdz /z wyj. 1 dar/.

W ciągu 4 dni okresu organizacyjnego pułk może zużyć:

	na potrzeby bieżące	na domarsz do punktów załad.
- benzyny samochodowej	do 0,6 jn	0,2 jn
- oleju napędowego	do 0,4 jn	0,3 jn
- żywności	4,0 rdz.	-

Łączne potrzeby materiałowe pułku na czas gotowości do załadowania wynoszą :

Wyszczególnienie	7 pd		1 dar		Imie jedn. wzmoc.		Razem :	
	jko	ton	jko	ton	jko	ton	jko	ton
Amun. strzel.	0,5	5,05	0,5	0,75	-	-	0,4	5,8
" art. 1 moźdz.	1,0	39,8	-	-	-	-	1,0	39,8
" BM-14 1 PPK	0,5	0,8	0,5	16,0	-	-	0,5	16,8
" plot	1,0	2,0	-	-	1,0	8,4	1,0	10,4
" czolg. PT-76	0,5	2,35	-	-	-	-	0,5	2,35
" " T-34	-	-	-	-	0,5	3,6	0,5	3,6
Razem :		50,0		16,75		12,0		78,75
benzyna samoch.	1,25	20,6	0,2	0,6	0,2	1,1	0,9	22,3
olej napędowy	1,5	31,5	-	-	0,3	4,8	1,0	36,3
Razem :		52,1		0,6		5,9		58,6
Żywność	4,0	9,0	1,0	0,3	1,0	0,4	2,7	9,7
OGÓLEM :		111,1		17,65		18,3		147,05

Uwaga: przy kalkulacji potrzeb żywności przyjęto, że jednostki wzmocnienia przybędą w przedzilen gotowości do zadawania.

Uzupełnienia zapasów można dokonać w sposób następujący :

a/ Dywizja przydziela 7 pd drużynę transportową, mogącą dostarczyć jednorazowo około 26 ton amunicji. Należy zapotrzebować w dywizji skierowanie tej drużyny do planowanego rejonu wyjściowego 7 pd w przeddzień gotowości do załadowania z zapasami:

- am. strzeleckiej 0,2 jo = 3 tony;
- am. art. i moźdz. 0,25 jo = 10 ton;
- am. BM-14 i PPK 0,2 jo = 6,7 tony;
- am. plot 0,3 jo = 2,1 tony;
- am. czołg. 0,2 jo = 2,4 tony.

Zapasy te wraz z zapasami ruchomymi w składach pułku będą tworzyć zapasy w tyłach pułkowych.

b/ Amunicję artyleryjską i moździerzową w ilości 0,75 jo/tj. około 30 ton/ dowiezie dywizja własnym transportem do punktów załadowania pułku w przeddzień gotowości do załadunku.

c/ Pozostałe ilości amunicji /pobranej ze składów dywizji/oraz zapasy ruchome ze składów pułkowych należy przewieźć transportem pułkowym do rejonu wyjściowego i tam rozdzielić /jedynie zapasy doraźne/ między pododdziały. Ilości tej amunicji będą następujące :

- amunicji strzeleckiej - 0,4 jo = 5,8 ton;
- amunicji art. i moźdz. - 0,5 jo = 19,9 "
- amunicji BM-14 i PPK - 0,8 jo = 26,9 "
- amunicji plot - 1,2 jo = 12,5 "
- amunicji czołgowej - 0,8 jo = 9,6 "

Razem : 74,7 tony, tj. 25 samochodów

Pluton transportowy pułku posiada 10 samochodów i 6 przyczep. Część z tego będzie wykorzystana do przewozu żywności, umundurowania i innych materiałów. Dla przewiezienia więc ok. 75 ton amunicji transport pułkowy musi wykonać do 3 obrotów.

- d/ MPS pobiera pułk własnym transportem ze składów dywizyjnych. Należy uzupełnić w wozach bojowych i pojazdach mechanicznych zapasy ruchome i zgromadzić nakazane zapasy doraźne. Podczas marszu do planowanego rejonu wyjściowego pułk zużyje około 0,2 jn benzyny samochodowej i 0,3 jn oleju napędowego. Należy zapotrzebować dowiezienie przez dywizję tej ilości do rejonu wyjściowego pułku.
- e/ Żywność na bieżące zużycie pobiera pułk własnym transportem ze składów dywizyjnych. Zgromadzone zapasy ruchome i doraźne należy rozdzielić na pododdziały i tyły pułkowe. Ponieważ w tyłach pułku brak jest ludzi do rozładunku zapasów przewożonych luzem, należy utrzymać tam jedynie zapasy na własnym i przydzielonym transporcie. Resztę zapasów doraźnych wydać pododdziałom.

W okresie organizacyjnym pułk posiada dostateczną ilość czasu /4 doby/ na realizację dowozu. Odliczając jeden dzień na rozdział zapasów między pododdziały oraz na inne prace przygotowawcze do załadunku tyłów, dowóz środków materiałowych do rejonu wyjściowego należy zakończyć w przeddzień gotowości. Ponieważ transport pułkowy musi wykonać do 3 obrotów na odległość około 70-80 km, pobieranie i przewóz amunicji należy rozpocząć już w dn. 24.6.

Dowóz środków materiałowych na wyspie nie będzie stanowił poważniejszego problemu. Głębokość zadania następnego pułku wynosi około 10 km, a szerokość wyspy na kierunku działania pułku - około 30 km.

Wnioski :

1. Prosić dywizję o skierowanie przydzielonej drużyny transportowej wraz z amunicją do planowanego rejonu wyjściowego 7 pd w przeddzień gotowości do załadowania.
2. W tym samym terminie zapotrzebować z dywizji przewiezenie do rejonu wyjściowego amunicji artyleryjskiej i moździerzowej.
3. Pozostałą ilość amunicji, niezbędnej do zgromadzenia nakazanych zapasów, pobrać w składach dywizyjnych i przewieźć w dniach 24,25 i 26.6 do rejonu wyjściowego.

4. MPS i żywność pobierać w składach dywizyjnych na uzupełnienie zapasów i na bieżące zużycie. Zapotrzebować dowiezienie przez dywizję paliwa zużytego na domarsz do rejonu wyjściowego.
5. W tyłach pułkowych utrzymywać zapasy ruchome oraz zapasy doraźne przydzielone wraz z transportem. Pozostałą ilość zapasów doraźnych wydać pododdziałom.
6. Stan transportu, czas na realizację dowozu i odległości przejazdów umożliwiają terminowe zaopatrywanie wojsk w okresie organizacyjnym i w toku działań desantowych.

3. Organizacja wyżywienia

W okresie organizacyjnym sposób wyżywienia pułku pozostaje bez zmian. W czasie przerzutu desantu drogą morską i w pierwszym okresie działań desantowych mogą być duże trudności w przygotowaniu gorących posiłków. Dlatego też przed załadowaniem wojsk na statki /okręty/ należy wydać dla całego stanu osobowego żywność w postaci rdz "SMD" na czas przerzutu desantu drogą morską i pierwszy dzień walki. Wyżywienie w następnym okresie działań bojowych należy zorganizować w sposób kombinowany w zależności od sytuacji bojowej.

Wniosek :

Wyżywienie w okresie organizacyjnym - w postaci gorących posiłków. W czasie przerzutu desantu drogą morską i w pierwszym dniu walki - suchy prowiant /rdz "SMD"/. W toku dalszych działań - w sposób kombinowany.

4. Organizacja obsługi medycznej

W okresie organizacyjnym chorzy i ranni, po udzieleniu im pierwszej pomocy, ewakuowani są do szpitala stacjonarnego w m. SŁUPSK. Do czasu osiągnięcia gotowości bojowej przez pułk należy przeprowadzić ze stanem osobowym zajęcia na temat pierwszej pomocy przedlekarskiej. Poza tym należy sprawdzić i uzupełnić żołnierzom opatrunki indywidualne.

W rejonach załadowania pomoc medyczną dla 7 pd organizuje oddział odbudowy portów /OOP/ i komenda portu. Jako wzmocnienie pułk otrzymuje część dywizyjnej kompanii medycznej, tj. drużynę chirurgiczną i drużynę ewakuacyjną /3 samoch. sanitarne/.

Dla uniknięcia jednoczesnego zniszczenia pożądane jest rozmieszczenie zarówno drużyny chirurgicznej, jak i własnego plutonu medycznego na kilku różnych statkach. Takie rozśrodkowanie zapewnia ponadto pomoc medyczną dla większej ilości ludzi w czasie przerzutu desantu drogą morską.

W składzie 1 ODes znajdują się dwa kutry ratownicze R-21 i dwa kutry sanitarne typu "Aldona". Pomoc zarówno jednych, jak i drugich będzie niezbędna już podczas przechodzenia desantu drogą morską.

Dla zapewnienia pomocy medycznej w czasie działań desantowych należałoby do każdego oddziału szturmowego wydzielić po jednym podoficerze sanitarnym z plutonu medycznego. Resztę plutonu medycznego pułku i medyczne środki wzmocnienia należy przewieźć wraz z siłami głównymi pułku i po wylądowaniu rozwinąć PPM. Drużynę chirurgiczną wykorzystać na PPM dla udzielenia rannym kwalifikowanej pomocy medycznej. Do czasu rozwinięcia przez dywizję DPM, wszystkich rannych należy ewakuować do PPM i po udzieleniu im pomocy - przewozić do punktów lądowania celem załadowania na powracający transport morski. Ponieważ możliwości ewakuacyjne pułku wynoszą tylko 50 rannych jednorazowo /5 samoch. sanitarnych/, zachodzi potrzeba wykorzystania do tego celu tyłowego i ogólnowojskowego transportu ogólnego przeznaczenia. Ponadto, w razie możliwości, do ewakuacji należy wykorzystać również transport zdobyczny i miejscowy cywilny. Po rozwinięciu DPM do ewakuacji rannych z pułku włączy się transport dywizyjny.

5. Organizacja tyłów

Celem należytego przygotowania jednostek tyłowych

do załadowania na statki oraz dla terminowego uzupełnienia zapasów w pododdziałach, tyły pułku należy przegrupować do planowanego rejonu wyjściowego nie później jak w przeddzień gotowości pułku. W tym samym czasie powinny przybyć do rejonu wyjściowego przydzielone tyłom pododdziały wzmocnienia.

Na transporcie morskim tyły należy rozśrodkować. W drugim rzucie desantowym wraz z siłami głównymi pułku należy przewieźć siły i środki medyczne oraz część środków naprawczo-ewakuacyjnych. Pozostałą część tyłów pułku i 1 dar przewieźć w trzecim rzucie desantowym /ewent. w oddzielnym rzucie kwatermistrzowskim/.

Mogą być znaczne trudności z wyładowaniem tyłów na punktach lądowania, zwłaszcza jeżeli jako punkty lądowania nie zostaną wykorzystane porty lub przystanie. Podczas wyładunku tyłów niezbędna będzie pomoc pododdziałów inżynierskich.

Ugrupowanie i rozmieszczenie tyłów w rejonie działań desantowych zależeć będzie od rozwoju sytuacji bojowej. W pierwszej kolejności należy rozwinąć pododdziały medyczne i naprawczo-ewakuacyjne. PPG należy rozwijać tylko częściowo dla wykonania dowozu środków materiałowych do pododdziałów lub dla przyjęcia dowożonej przez dywizję amunicji.

Jeżeli część tyłów pułku przewożona będzie drugim nawrotem transportu morskiego, to kwatermistrz z częścią kwatermistrzostwa powinien być przy siłach głównych pułku. Umożliwi to zorganizowanie tyłów i dowodzenie nimi w rejonie desantowania.

Wnioski :

1. Tyły pułku wraz z tyłowymi jednostkami wzmocnienia przegrupować do rejonu wyjściowego nie później jak w przeddzień gotowości pułku.
2. Na transporcie morskim tyły rozśrodkować na większą ilość statków /okrętów desantowych/.

3. Siły i środki medyczne oraz część środków naprawczo-ewakuacyjnych przewieźć wraz z siłami głównymi pułku.
  4. Tyły pułkowe wymagają pomocy wojsk inżynieryjnych dla wyładowania ciężkiego sprzętu w punktach lądowania.
6. Wniosek ogólny

Tyły 7 pd są w stanie wykonać stojące przed nimi zadania w zakresie zaopatrywania i obsługi wojsk w działaniach desantowych.

Część druga

OBRONA DYWIZJI ZMECHANIZOWANEJ W WARUNKACH UŻYCIA BRONI MASOWEGO RAŻENIA

Ogólne zasady obrony dywizji zmechanizowanej w warunkach użycia broni masowego rażenia^{x/}

Dywizja zmechanizowana w zależności od warunków i wytworzonej sytuacji może przejść do działań obronnych w ramach operacji zaczepnej lub obronnej armii.

W operacji zaczepnej armii dywizja może przejść do obrony w celu:

- osłony rozwinięcia przegrupowujących się wojsk armii z głębi terytorium kraju i zapewnienia im swobody działania w wykonaniu zadań pierwszej operacji;
- odparcia przeciwuderzenia podchodzących odwodów przeciwnika, osłony skrzydła i tyłów głównego zgrupowania nacierających wojsk armii, utrzymania ważnych obiektów i rejonów na kierunkach zagrożonych lub w wyniku niepomyślnego boju spotkaniowego;
- osłony przegrupowania wojsk armii do kolejnej operacji zaczepnej.

We wszystkich tych wypadkach dywizja będzie najczęściej w pierwszym rzucie ugrupowania operacyjnego armii, a celem jej obrony będzie zapewnienie siłom głównym armii dogodnych warunków do rozpoczęcia lub kontynuowania operacji zaczepnej. Zadanie dywizji będzie polegało na niedopuszczeniu do przzerwiania się przeciwnika i wyjścia na tyły lub otwarte skrzydła nacierających bądź rozwijających się do natarcia sił głównych armii.

---

x/ W części teoretycznej nie uwzględniono ogólnych zasad współczesnej obrony, które omówione zostały w "Zeszytach Taktycznym" nr 2/9/1966 r.

W wypadku przejścia armii do obrony dywizja może się znaleźć w jej pierwszym lub drugim rzucie operacyjnym. Zadaniem dywizji pierwszego rzutu armii będzie załamanie natarcia przeciwnika na bronionych kierunkach /w bronionym pasie/ i utrzymanie bronionego rejonu /pasa/ obrony. Zadaniem dywizji drugiego rzutu armii jest wykonywanie przeciwuderzeń w wypadku włamania się przeciwnika w głąb obrony armii. Ponadto dywizja drugiego rzutu armii może być wykorzystana do:

- obrony ważnego rejonu w głębi, na kierunku, na którym udało się przeciwnikowi przełamać obronę dywizji pierwszego rzutu armii;
- likwidacji desantu powietrznego przeciwnika;
- osłony zagrożonych skrzydeł i tyłów armii;
- wykonania uderzenia uprzedzającego przed przedni skraj obrony w celu zerwania natarcia przeciwnika;
- niekiedy zamiany oddziałów dywizji, będących w pierwszym rzucie armii, po poniesieniu przez nie dużych strat od uderzeń broni masowego rażenia przeciwnika.

Szerokość i głębokość pasa obrony dywizji nie jest wielkością stałą, lecz zależy od ilości posiadanych przez nią sił i środków oraz warunków przejścia do obrony. Jeżeli na przykład dywizja zmuszona będzie przejść do obrony w toku operacji zaczepnej armii, to przewaga przeciwnika i krótki czas na organizację obrony nie pozwolą na dokonywanie grupowań wzdłuż frontu i ewentualne poszerzanie pasa obrony. W tych warunkach dywizja przejdzie do obrony z reguły w takim pasie, w jakim prowadziła działania zaczepne. Wszelkie przegrupowania będą miały na celu zwiększenie głębokości obrony, aby uczynić ją bardziej odporną na wykonywane w ślad za uderzeniami jądrowymi natarcie przeciwnika. Przy przejściu do obrony całości sił armii, szerokość pasa obrony dywizji będzie zależać od ważności bronionego przez dywizję kierunku, siły spodziewanego uderzenia przeciwnika, właściwości obronnych terenu i może wynosić do 30 km. Na kierunku drugorzędnym, w terenie trudno dostępnym lub w obronie wybrzeża morską, szerokość pasa /rejonu/ obrony dywizji może być większa.

Przy określaniu głębokości obrony dywizji wychodzi się z potrzeb rozśrodkowania wojsk, celowości wyprowadzenia drugiego rzutu poza zasięg większości środków ogniowych przeciwnika oraz zapewnienia warunków zachowania ciągłości oporu przez poszczególne elementy ugrupowania bojowego. Głębokość obrony dywizji może wynosić do 30 km.

W skład ugrupowania bojowego dywizji w obronie wchodzi : pierwszy i drugi rzut lub odwód ogólny, dywizjon rakiet taktycznych, artyleria dyspozycyjna, artyleria przeciwlotnicza, odwód przeciwpancerny, odwód inżynieryjny, oddział zaporowy, odwód wojsk chemicznych i oddział zabezpieczenia ruchu.

Pierwszy rzut dywizji broni ważnych rejonów na kierunkach dostępnych do natarcia przeciwnika. Zamknięcie tych kierunków i utrzymanie poszczególnych rejonów powinno umożliwić skanalizowanie ruchu nacierających sił przeciwnika w określone rejony porażenia ogniowego i rozbicie go zmasowanymi uderzeniami broni jądrowej i konwencjonalnej oraz kontratakami drugiego rzutu /odvodu/ dywizji. W zależności od konkretnych warunków, między rejonami obrony pododdziałów i oddziałów przewiduje się luki wielkości: między kompaniami - do 1 km, między batalionami - do 3 km, między pułkami - 5 km.

Jeżeli dywizja przechodzi do obrony w toku prowadzenia działań zaczepnych, pododdziały pierwszego rzutu dywizji będą niejednokrotnie /w początkowej fazie prowadzenia działań obronnych/ użyte do opóźniania natarcia przeciwnika, umożliwiając w ten sposób zasadniczym siłom dywizji oderwanie się i organizowanie oporu w głębi na dogodnych rubieżach terenowych. W skład pierwszego rzutu dywizji może wchodzić od 1 do 3 pułków.

Drugi rzut dywizji przeznaczony jest do wykonywania kontrataków na przeciwnika, który włamał się w głąb obrony dywizji. Kontrataki wykonuje się z reguły z marszu, w ślad za uderzeniami jądrowymi. Oprócz tego drugi rzut może być wykorzystany do pogłębienia obrony na kierunku zagrożonym, osłony otwartych skrzydeł, zwalczania desantów powietrznych i grup

dywersyjnych przeciwnika oraz wzmocnienia oddziałów pierwszego rzutu obezwładnionych bronią masowego rażenia. W skład drugiego rzutu może wchodzić do 2 pułków. Rozmieszcza się go w odległości od 20 do 30 km od przedniego skraju obrony. Każdy pułk drugiego rzutu powinien otrzymać rejon ześrodkowania o powierzchni około 50 km² oraz rejon zapasowy. Rejon ześrodkowania powinien być przygotowany do obrony okrężnej. Silny drugi rzut i głębokie ugrupowanie przyczyniają się do zwiększenia zdolności manewrowych dywizji i wzrostu aktywności obrony.

Jeśli pas obrony dywizji jest stosunkowo szeroki, a ilość sił wydzielonych do drugiego rzutu nieduża, np. jeden pułk, to na jednym kierunku zagrożenia może być rozmieszczony drugi rzut, a na drugim - odwód ogólny.

Dywizjon rakiet taktycznych jest zasadniczym elementem ugrupowania bojowego dywizji. Jego potężna siła niszczenia i daleki zasięg pozwalają na skuteczne niszczenie środków napadu jądrowego, zgrupowań wojsk, składów, systemu dowodzenia oraz innych ważnych obiektów i celów przeciwnika. Rozmieszcza się go w odległości od 10 do 12 km od rubieży styczności z przeciwnikiem.

Artyleria dyspozycyjna dywizji składa się z pododdziałów /oddziałów/ artylerii pozostającej do dyspozycji dowódcy dywizji po wzmocnieniu pułków pierwszorzutowych. Jej zasadniczym zadaniem jest niszczenie środków napadu jądrowego, artylerii i moździerzy przeciwnika, niszczenie i obezwładnienie nacierających wojsk przeciwnika, jego punktów dowodzenia, stacji radiolokacyjnych i węzłów łączności oraz innych celów pojedynczych i grupowych znajdujących się w zasięgu jej ognia. Rozmieszcza się ją w odległości od 3 do 5 km od rubieży styczności z przeciwnikiem.

Ugrupowanie artylerii przeciwlotniczej składa się z ograniczonej i ewentualnie przydzielonej do dywizji artylerii przeciwlotniczej. Zadaniem artylerii przeciwlotniczej jest osłona najważniejszych elementów ugrupowania bojowego i SD dywizji.

Organizowane w dywizji odwody i oddziały specjalne rozmieszcza się między pierwszym a drugim rzutem lub w rejonie drugiego rzutu dywizji. W toku prowadzenia walki obronnej zwalczają one /OPpanc, OZap/, broń pancerną przeciwnika, utrzymują drogi dowozu, ewakuacji i manewru /OZR/, prowadzą rozpoznanie skażeń i odkażanie terenu, dezaktywację sprzętu bojowego i zabiegi specjalne /odwód wojsk chemicznych/, rozbudowują punkty dowodzenia i wykonują wszelkie nieprzewidziane prace inżynierskie wynikłe w toku prowadzenia walki obronnej /OInż/.

W warunkach przejścia do obrony bez styczności z przeciwnikiem może być niekiedy organizowany oddział wydzielony dywizji w sile od wzmocnionego batalionu do pułku zmechanizowanego /pcz/. Oddział wydzielony opóźnia podejście przeciwnika do przedniego skraju obrony dywizji, wprowadza go w błąd co do systemu obrony i zamiarów dowódcy dywizji, zmusza przeciwnika do przedwczesnego rozwinięcia się i stworzenia opłacalnych celów dla broni jądrowej. Po wykonaniu zadania oddział wydzielony przechodzi do drugiego rzutu dywizji lub organizuje obronę na pozycji przedniej /jeżeli taka jest organizowana/.

Nie wyklucza się również możliwości organizowania w obronie dywizji desantu taktycznego w sile do batalionu piechoty zmotoryzowanej, wzmocnionego szczególnie saperami i pododdziałami rozpoznawczymi. Jego zadanie będzie polegało na hamowaniu podejścia świeżych sił przeciwnika z głębi poprzez niszczenie dróg, przepraw, organizowanie zasadzek, wypadów itp. oraz dezorganizacji dowodzenia i zaopatrywania.

Przy tworzeniu ugrupowania bojowego dywizji do obrony należy mieć na uwadze to, że skład ilościowy i jakościowy poszczególnych elementów ugrupowania może być inny i nie wszystkie elementy będą zawsze organizowane lub po ich zniszczeniu odtwarzane.

Poważną rolę w całokształcie obrony dywizji spełnia zorganizowany system ognia. Organizując system ognia dowódca dywizji powinien przede wszystkim zapewnić sobie możliwość kon-

centracji ognia na kierunkach prawdopodobnego natarcia przeciwnika. Na tych właśnie kierunkach powinny być określone rejonory porażenia ogniowego i zaplanowane użycie większości różnych współdziałających ze sobą środków oddziaływania ogniowego w powiązaniu z systemem zapór inżynieryjnych i chemicznych.

Zasadniczą rolę w systemie ognia dywizji spełnia broń jądrowa, jest ona przeznaczona do niszczenia tych celów i obiektów przeciwnika, które stanowią o sile jego natarcia. Z zasady w działaniach obronnych dywizja będzie dysponowała ograniczoną ilością broni jądrowej. Dlatego też jej użycie powinno być dokładnie przemyślane i zaplanowane. Broń jądrową należy wykorzystywać na cele i obiekty dokładnie rozpoznane i umiejscowione w terenie oraz mające zasadniczy wpływ na osiągnięcie powodzenia w walce. Wprowadzenie do wyposażenia dywizji dywizjonu rakiet taktycznych o donośności do 70 km umożliwi dowódcy dywizji skuteczne niszczenie przeciwnika w rejonach wyjściowych do natarcia oraz na dalekich podejściach do przedniego skraju obrony.

Ogień artylerii strzelającej z zakrytych SO - ze względu na znaczny stopień rozśrodkowania ugrupowania bojowego przeciwnika, ograniczoną w stosunku do szerokości pasa obrony dywizji ilość sprzętu oraz konieczność usamodzielnienia poszczególnych pułków broniących się często na oddzielnych kierunkach - wykorzystuje się z zasady do niszczenia i obездwadnienia obiektów pojedynczych lub małych celów grupowych, których niszczenie przez wojska raketowe jest niecelowe lub niemożliwe. Dowodzenie artylerią powinno umożliwiać dowódcy artylerii dywizji wykonanie ognia ześrodkowanego siłami dwóch, a niekiedy i więcej dywizjonów. W ramach planowania systemu ognia na okres prowadzenia walki obronnej, sztab artylerii dywizji zajmuje się z zasady planowaniem zwalczania środków napadu jądrowego, artylerii, podchodzących odwodów przeciwnika oraz określa poszczególnym pułkom rubieże i rejonory, na które artyleria pozostająca w dyspozycji dywizji będzie mogła wykonać ogień dla wzmocnienia systemu ognia artylerii pułku.

System ognia w obronie - to głównie system ognia przeciwpancernego, który powinien zapewniać skuteczne zwalczanie celów pancernych i opancerzonych. W skład systemu ognia przeciwpancernego wchodzi :

- artyleryjskie środki przeciwpancerne /przeciwpancerne pociski kierowane, granatniki SPG-9, armaty przeciwpancerne i armaty czołgowe/;
- środki przeciwpancerne piechoty /granatniki przeciwpancerne, ręczne granaty przeciwpancerne itp./;
- artyleria do ognia pośredniego i artyleria przeciwlotnicza - które całością sił powinny być w stanie walczyć z bronią pancerną nieprzyjaciela ogniem na wprost z odkrytych przeciwpancernych stanowisk ogniowych.

Zorganizowany ogień przeciwpancerny powinien być w miarę potrzeby wzmacniany lub odtwarzany siłami ruchliwego odwodu przeciwpancernego dywizji. Odwód przeciwpancerny dywizji jest częścią składową ogólnego systemu przeciwpancernego i jego działanie powinno być nastawione na:

- odtworzenie obrony przeciwpancernej zniszczonej lub poważnie zdeorganizowanej na skutek działalności ogniowej przeciwnika;
- wzmocnienie obrony przeciwpancernej na kierunku natarcia głównej masy czołgów przeciwnika;
- zabezpieczenie skrzydeł i styków dywizji;
- niszczenie czołgów nieprzyjaciela, które przeniknęły w głąb własnej obrony.

Prace związane z inżynieryjnym przygotowaniem terenu do obrony - ze względu na ograniczony czas, niewielką ilość sił w stosunku do bronionej przestrzeni oraz brak ciągłych frontów - powinny być wykonane przede wszystkim w rejonach zajmowanych przez wojska i na kierunkach planowanego manewru, a więc ściśle dostosowane do potrzeb ugrupowania bojowego i zamiaru przeprowadzenia walki obronnej.

Inżynieryjne przygotowanie terenu w pasie /rejonie/ obrony dywizji polega na : rozbudowie rejonów obrony pułków pierwszego rzutu, przygotowaniu głównych i zapasowych rejo-

nów ześrodkowania dla pułków drugiego rzutu i odwodów oraz ewentualnie rubieży rozwinięcia do kontrataków, rozbudowie rejonów pozycyjnych dla dywizjonu rakiet taktycznych i stanowisk ogniowych dla artylerii, przygotowaniu ukryć i umocnień w rejonach punktów dowodzenia i obiektach tyłowych, przygotowaniu i utrzymaniu dróg manewru, dowozu i ewakuacji oraz dróg rokadowych, wykonaniu prac związanych z maskowaniem wojsk, rozbudowie systemu zapór inżynieryjnych oraz przygotowaniu i wykonaniu niszczeń.

x

x   x

Metoda i treść pracy dowódcy i sztabu dywizji nad organizacją obrony może być różna, w zależności od warunków, w jakich dywizja zmuszona będzie przejść do obrony.

Wychodząc z założenia, że do obrony z zasady przechodzi się w warunkach wymuszonych, kiedy przeciwnik uzyskał na danym kierunku zdecydowaną przewagę, osiągnął gotowość do natarcia lub już je rozpoczął, czas na jej organizację będzie z reguły bardzo krótki.

Najczęściej, zaraz po analizie otrzymanego zadania, dowódca dywizji wyda dowódcom pułków zarządzenia opanowania i umocnienia ważnych taktycznie rejonów lub wycofania się na dogodną do obrony rubież w głębi własnego ugrupowania. Niekiedy może zaistnieć potrzeba wydania zarządzeń likwidacji punktów oporu np. pozostałych na tyłach dywizji lub też likwidacji skutków uderzeń jądrowych.

Po ocenie położenia dowódca dywizji podejmie decyzję i postawi oddziałom zadania bojowe. Dla zyskania na czasie, zadania przekazuje się przez techniczne środki łączności lub przez oficerów sztabu. Podczas gdy dowódca dywizji będzie stawiał zadania oddziałom, szef sztabu zajmie się organizacją dowodzenia oraz zagadnieniem materiałowo-technicznego zabezpieczenia działań dywizji. Zastępca dowódcy dywizji do spraw liniowych skoncentruje swoją uwagę na doprowadzenie wojsk do pełnej gotowości bojowej zgodnie z uprzednio wyda-

nymi przez dowódcę dywizji zarządzeniami.

Przy przejściu dywizji do obrony bez styczności z przeciwnikiem, warunki organizacji obrony będą korzystniejsze. Dowódca dywizji przed powzięciem decyzji może przeprowadzić rekonesans w terenie. Po powzięciu decyzji może on postawić zadania bojowe dowódcom pułków osobiście. Organizacja współdziałania, zabezpieczenia działań i dowodzenia może być przeprowadzona w innym czasie - niekiedy po powzięciu decyzji przez podwładnych i zatwierdzeniu tych decyzji przez dowódcę dywizji.

Dla zapewnienia ciągłości dowodzenia w obronie dywizji organizuje się następujące punkty dowodzenia: stanowisko dowodzenia, które rozmieszcza się między pierwszym i drugim rzutem, zapasowe stanowisko dowodzenia, które rozmieszcza się w odległości do 10 km od stanowiska dowodzenia i kwatermis - trzowskie stanowisko dowodzenia rozmieszczone w rejonie ugrupowania tyłów dywizji.

Podstawowym środkiem zapewniającym dowodzenie wojskami w obronie dywizji jest łączność radiowa, a z przełożonym - łączność radioliniowa. Szeroko wykorzystywane będą również w dowodzeniu ruchome środki łączności. Natomiast łączność przewodowa może być organizowana i efektywnie wykorzystywana tylko w sprzyjających warunkach, gdy na to pozwolą czas i sytuacja.

W zależności od warunków i sytuacji, w jakiej dywizja przechodzi do obrony oraz posiadanego czasu, łączność można planować od podstaw, lub wносить tylko pewne zmiany do istniejącego systemu łączności. W obronie dywizji, podobnie jak w innych rodzajach działań bojowych, organizuje się łączność dla potrzeb dowodzenia, współdziałania, tyłów i powiadamiania.

łączność radiową dowódcy i sztabu dywizji, dowódców rodzajów wojsk i szefów służb oraz kwatermistrza dywizji z przełożonym organizuje sztab armii; utrzymuje się ją w sieciach i na kierunkach radiowych dowódcy i sztabu, dowódców rodzajów wojsk i szefów służb oraz kwatermistrza armii. Pomię-

dzy stanowiskiem dowodzenia dywizji a stanowiskiem dowodzenia lub wysuniętym stanowiskiem dowodzenia armii może być ponadto utrzymana łączność radiotelefoniczna.

Łączność radiową dowódcy i sztabu dywizji, dowódców rodzajów wojsk i szefów służb oraz kwatermistrza dywizji z podwładnymi - organizuje sztab dywizji i utrzymuje się ją w sieciach i na kierunkach radiowych dowódcy i sztabu dywizji, dowódców rodzajów wojsk i szefów służb oraz kwatermistrza dywizji. Sztab dywizji organizuje i wydziela także odpowiednie środki radiowe dla utrzymywania łączności współdziałania, odbioru wiadomości z taktycznego rozpoznania lotniczego i sygnałów powiadamiania oraz przekazywania sygnałów ostrzegania i alarmowych.

Łączność radioliniowa będzie szeroko wykorzystywana w warunkach, gdy dowódcy i sztaby będą się znajdować na postoju.

Łączność radioliniową sztabu dywizji ze sztabem armii zapewnia się na kierunku radioliniowym w dwóch kanałach telefonicznych i jednym kanale telegraficznym za pomocą stacji R-401 M, wydzielanej przez sztab armii. Drugi półkomplet aparatury tej stacji może być wykorzystany za zgodą szefa łączności armii dla utrzymywania łączności współdziałania z sąsiednią dywizją.

Łączność radioliniową sztabu dywizji ze sztabami pułków zapewnia się na kierunkach radioliniowych; po dwa kanały telefoniczne z każdym pułkiem i ewentualnie po jednym kanale telegraficznym.

Aparaty telegraficzne /dalekopis arkuszowy DALIBOR - 302/, zainstalowane w aparatowniach RWL-1 pułków jako aparaty końcowe łącznicy telegraficznej węzła łączności SD dywizji, pracować będą w systemie telegrafii abonenckiej sztabu dywizji.

Łączność radioliniową w dwóch kanałach telefonicznych utrzymuje także dowódca artylerii dywizji z drt dywizji.

W wypadku gdy dowódca dywizji z grupą operacyjną przebywać będzie np. na kierunku wykonywanego kontrataku, gru-

pie tej zapewnia się łączność radioliniową w dwóch kanałach telefonicznych ze sztabem dywizji.

Jeśli kwatermistrz dywizji dysponować będzie również aparaturową radioliniowo-przewodową typu RWŁ-1, to łączność radioliniowa utrzymywana będzie także pomiędzy SD i KSD dywizji oraz pomiędzy KSD dywizji a KSD armii. Łączność radioliniowa pomiędzy SD i KSD utrzymywana będzie w dwóch kanałach telefonicznych, natomiast pomiędzy KSD dywizji a KSD armii - w dwóch kanałach telefonicznych i jednym kanale telegraficznym.

Łączność radioliniowa pomiędzy KSD dywizji a KSD armii - zależnie od ich odległości - może być utrzymywana w relacji bezpośredniej lub poprzez węzły łączności SD armii i dywizji. Aparat telegraficzny zainstalowany w aparaturowi RWŁ-1 kwatermistrza dywizji jako aparat końcowy łącznicy telegraficznej węzła łączności KSD armii pracować będzie w systemie telegrafii abonenckiej kwatermistrza armii.

W zależności od potrzeb i możliwości sztab dywizji może również wydzielić własne środki radioliniowe dla utrzymywania łączności radioliniowej z sąsiadami /sąsiadem/.

Łączność przewodowa. Głównymi czynnikami umożliwiającymi organizowanie i efektywne wykorzystanie łączności przewodowej będą : czas przeznaczony na jej organizację oraz dłuższy postój na zawczasu planowanych punktach dowodzenia. Jeśli powyższe czynniki będą spełniane, to łączność przewodowa może być organizowana za pomocą kabla polowego PKA i PKL na kierunkach do sztabów pułków /przynajmniej pierwszego rzutu/, a także do bliżej rozmieszczonych oddziałów i pododdziałów specjalnych tworzących określone elementy ugrupowania bojowego dywizji. Elementy te mogą również podłączać się do najbliższych położonych węzłów łączności /np. pułkowych/ celem uzyskania łączności z dowódcą i sztabem dywizji.

Łączność środkami ruchomymi będzie posiadać szerokie zastosowanie do przekazywania korespondencji bojowej pomiędzy dowódcami i sztabami. W dywizji jako środki ruchome mogą być wykorzystani łącznicy na samochodach, motocyklach i śmigłowcach.

Przejście do natarcia przeciwnik z reguły poprzedzi przygotowaniem ogniowym. W czasie jego trwania dywizjon rakiet taktycznych, artyleria i moździerze dywizji niszczą i obezwładniają wykryte środki ogniowe oraz podchodzące do przedniego skraju obrony oddziały przeciwnika. Sztab dywizji organizuje likwidację skutków uderzeń jądrowych, zwracając szczególną uwagę na wzmocnienie kierunków najbardziej zagrożonych.

Z chwilą przejścia przeciwnika do natarcia, wchodzą do walki wszystkie środki ogniowe pododdziałów pierwszorazowych, niszcząc przede wszystkim nacierające czołgi. Broniąc zasadniczych kierunków, pułki pierwszego rzutu skupiają wysiłki na utrzymaniu najważniejszych rejonów obrony, które ograniczają swobodę ruchów przeciwnika i zamykają drogi w głąb obrony.

Jednocześnie z atakiem od czoła przeciwnik będzie dążył do paraliżowania manewru broniących się wojsk przy pomocy desantów powietrznych, które mogą być wysadzane często w ugrupowaniu bojowym broniącej się dywizji. Do zwalczania desantów powietrznych przeciwnika lub zlokalizowania ich działania w określonym rejonie wydziela się część sił z drugiego rzutu dywizji lub pułków.

Należy się liczyć z tym, że na kierunkach wykonanych uderzeń jądrowych przeciwnik może wtargnąć w głąb obrony dywizji. Wówczas uporczywa obrona na dogodnych rubieżach oraz aktywne działania drugich rzutów i odwodów specjalnych pułków pierwszego rzutu dywizji - powinny ograniczyć możliwości pokonywania obrony przez przeciwnika w wysokim tempie, wiązać znaczne siły w walce oraz kanalizować jego ruch w rejonny dogodne do wykonania uderzeń jądrowych. Zasadnicze zgrupowanie przeciwnika, któremu udało się włamać w głąb obrony dywizji, niszczy się uderzeniami jądrowymi i lotnictwa, ogniem artylerii oraz kontratakami drugiego rzutu dywizji. Na pozostałych kierunkach obronę pułków pierwszego rzutu wzmacnia

się odwodami specjalnymi dywizji /OPpanc, OZap, OInż/ oraz siłami i środkami zmanewrowanymi z kierunków biernych.

Uderzenia jądrowe - w połączeniu z uderzeniami lotnictwa i ogniem artylerii - pozwalają na wykonanie kontrataku bezpośrednio z marszu. Ilość sił i środków przeznaczona do wykonania kontrataku w każdym wypadku będzie zależała od wielkości sił przeciwnika w rejonie włamania oraz stopnia ich zniszczenia lub obezwładnienia bronią jądrową, uderzeniami lotnictwa i ogniem artylerii.

W warunkach silnego obezwładnienia przeciwnika bronią jądrową, kontratak może być wykonany częścią sił drugiego rzutu dywizji pułkiem czołgów lub pułkiem zmechanizowanym. Przy małym natomiast udziale broni jądrowej lub bez jej udziału, kontratak będzie najczęściej wykonywany całością sił drugiego rzutu dywizji w najściślejsze miejsce nacierającego przeciwnika i na stosunkowo wąskim odcinku w celu osiągnięcia zdecydowanej przewagi nad przeciwnikiem.

Manewr wojsk do kontrataku wykonuje się w ugrupowaniu rozśrodkowanym szybko i skrycie. Pozwala to na uniknięcie znacznych strat w wypadku uderzeń jądrowych przeciwnika oraz na uzyskanie zaskoczenia, co może stanowić o sukcesie kontrataku. Maszerujące kolumny powinny posiadać zorganizowaną osłonę przeciwlotniczą. Przejsie ugrupowania marszowego do ugrupowania bojowego następuje na rubieży rozwinięcia, wyznaczanej w odległości 1-2 km od rubieży styczności z przeciwnikiem.

Z chwilą rozpoczęcia kontrataku należy dążyć do zachowania maksymalnego tempa natarcia oraz do stałego oddziaływania ogniowego w celu odizolowania przeciwnika znajdującego się w rejonie włamania od pomocy z zewnątrz. Zdecydowane działanie, przenikanie przez luki w ugrupowaniu przeciwnika, wychodzenie na jego skrzydła i tyły powinno doprowadzić do szybkiego opanowania określonych zadań rejonów /rubieży/ i całkowitego zniszczenia przeciwnika w rejonie włamania.

Po wykonaniu zadania, kontratakujące oddziały umacniają się w opanowanych rejonach i przygotowują do odparcia

ponownego uderzenia przeciwnika. Sztab dywizji dokonuje niezbędnych przegrupowań sił i środków, odtwarzając drugi rzut /odwód/, który w zależności od rozwoju walki może być użyty ponownie do wykonania kontrataków lub pogłębienia obrony na nowo powstałych kierunkach zagrożonych.

Niekiedy, mimo silnego oporu i zdecydowanych kontrataków, nie uda się załamać dalszego natarcia przeciwnika. Wówczas dywizja aktywną obroną na kolejnych rubieżach terenowych powinna zapewnić dogodne warunki do realizacji zamiarów wyższego przełożonego.

x

x

x

Powyższe rozważania nie wyczerpują, rzecz jasna, całości problematyki związanej z omawianym tematem. Mają one jedynie na celu pomóc oficerom w rozwiązaniu załączonej sytuacji taktycznej.

ZAŁOŻENIE OGÓLNE

do tematu: "Obrona DZ w warunkach użycia broni masowego rażenia"

Mapy 1 : 100 000   N - 34 - 127 do 130
                          N - 34 - 138 do 142
                          N - 34 - 7 do 10
                          N - 34 - 19 do 22

I

1. 3 APanc, współdziałając z podporządkowaną jej 5 DPDes, siłami głównymi przystąpiła do forsowania z marszu rz. WISŁA i do 14.30 4.9 wyszła na ogólną rubież: IZABELIN/9080/, GRODZISK MAZ. /7070/, JEZIORNA /7000/, KATY /6000/, CHYNÓW /5000/, płn WATRASZEW /4000/, ŻELECHÓW /4060/, ŁUKÓW /5090/, rozwijając zgrupowaniem uderzeniowym powodzenie na kierunku: WARSZAWA, ŁÓDŹ, z zadaniem opanowania łódzkiego okręgu przemysłowego. Częścią sił odpiera uderzenie npla na kierunku: SEROKOMLA /3090/, ZEGRZE /1000/.
2. Rozpoznanie lotnicze stwierdziło :
  - o 14.00 4.9 podejście świeżych sił npla z głębi na kierunku: STRYKÓW /5000/, płd SKIERNIEWICE;
  - o 14.00 4.9 ruch kolumny czołgów npla w rejonie 30 km płd wsch JANÓW LUBELSKI /2090/ w kierunku płn wsch.
3. Lotnictwo npla prowadzi rozpoznanie szczególnie na kierunku: SEROKOMLA, ZEGRZE oraz bombarduje ugrupowanie bojowe wojsk 3 APanc i węzły dróg w rejonach: SIEDLCE, SOKOŁÓW PODLASKI, RADZYMIN.
Lotnictwo własne wzbrania rozpoznanie przez lotnictwo npla, prowadzi rozpoznanie na kierunkach: WARSZAWA, ŁÓDŹ, MIŃSK MAZOWIECKI, LUBLIN oraz bombarduje ważniejsze węzły dróg i ugrupowanie bojowe wojsk nieprzyjaciela.

II

15 DZ /ćwicząca/ z 1/5 ABAA, 1/3 apaplot po wejściu do bitwy pod koniec drugiego dnia operacji zaczepnej 3 APanc

rozwickała natarcie na kierunku: pld BRJEST, MAGNUSZEW/3626/, z zadaniem zabezpieczenia lewego skrzydła głównego zgrupowania uderzeniowego 3 APanc.

W godzinach popołudniowych 4.9 dalsze natarcie dywizji zostało załamane zmasowanym uderzeniem broni masowego rażenia oraz aktywnym działaniem przeważających sił npla na kierunkach: SARNOŃ /4888/, STOCZEK ŁUKOWSKI i KŁOCZEW /3266/, GORZNO/4648/. Do godziny 14.30 4.9 siły główne dywizji z trudem utrzymują ogólną rubież: ŻELECHÓW, ŁUKÓW.

Szczegółowe położenie wojsk własnych i wiadomości o nplu o 14.30 4.9 - patrz szkic - załącznik nr 2 do założenia.

III

O 14.30 4.9 na SD 15 DZ przybył szef OO 3 APanc i przekazał zarządzenie dowódcy 3 APanc, z którego dowódca 15 DZ, szef sztabu, SR, SWO, dowódca artylerii dowiedzieli się :

1. Związki taktyczne 3 AP npla po utracie zach brzegu rz. WISŁA w rejonie WARSZAWA, siłami 10 KA opóźniają działania sił głównych 3 APanc na kolejnych rubieżach terenowych i przechodzą pośpiesznie do obsadzenia rubieży rz. RAWKA. Istnieje możliwość podciągnięcia przez npla na ten kierunek do świtu 6.9 części sił z głębokich odwodów strategicznych. Jednocześnie część sił 3 AP npla po uporządkowaniu się w rejonie pld wsch ŻELECHÓW o 14.00 4.9 przeszła do natarcia na kierunku: SEROKOMLA, ZEGRZE. Istnieje możliwość przerzucenia na ten kierunek świeżych sił npla z kierunku południowego i wprowadzenia ich do działań od świtu 5.9.
2. 3 APanc siłami głównymi rozwija działania zaczepne na kierunku: WARSZAWA, ŁÓDŹ, z zadaniem rozbicia związków taktycznych 10 KA oraz podchodzących głębokich odwodów npla i opanowania w dniu 5.9 łódzkiego okręgu przemysłowego. Częścią sił odiera przeciwuderzenie npla na kierunku: SEROKOMLA, ZEGRZE.
3. 15 DZ z 1/5 ABAA, 1/3 apaplot, przejść do obrony z zadaniem niedopuszczenia do przerwania się npla na kierunku: SEROKOMLA, ZEGRZE i utrzymania do czasu podejścia odwodów frontowych obszaru na wsch brzegu rz. WISŁA, stwarzającego

siłom głównym armii warunki do dalszego rozwijania natarcia. Po podejściu w rejon działania dywizji części sił z odwodów frontu - być w gotowości do przejścia wspólnie z nimi do natarcia.

4. Na prawo 3 DPanc rozwija natarcie na kierunku : GÓRA KALWARIA /6014/, pld RAWA MAZOWIECKA. Linia rozgraniczenia - rz. WISŁA.

Na lewo 15 DZ prowadzi działania w warunkach braku styczności z sąsiadem do rubieży rz. BUG.

5. Wojska raketowe armii od świtu 5.9 całością sił działają na zach brzegu rz. WISŁA.
6. Wojska OPL armii częścią sił osłaniają oddziały raketowe i tyły 3 APanc i wspólnie z nimi przeprowadzają się na zach. brzeg rz. WISŁA.
7. Lotnictwo prowadzi częścią sił rozpoznanie pola walki na kierunku działania 15 DZ.

Jest w gotowości od świtu 5.9 do wsparcia walki 15 DZ wysiłkiem 5 e/1 lotnictwa myśliwsko-szturmowego.

8. SD 3 APanc - las /8812/. Osł zmiany: las /7688/, SKIERNIEWICE /5840/, pld ŁÓDŹ.
WSD - las /8812/.

IV

Z wytycznych wydanych przez SOO 3 APanc po postawieniu zadania, dowódcy 15 DZ jest wiadomo :

1. Do dyspozycji dowódcy 15 DZ przekazany zostaje 12 pz /12 DPanc/, który do godzin wieczornych 4.9 zakończy likwidację npla w rejonach: MIŃSK MAZOWIECKI i CEGŁÓW /8050/. Stan 12 pz - około 85% sił żywych i 80% sprzętu bojowego. Środków wzmocnienia pułk nie posiada.
2. Dowódca 3 APanc przewiduje możliwość podejścia części sił z odwodów frontowych do rejonu działania 15 DZ w dniu 6.9.
3. Istnieje możliwość aktywnego oddziaływania npla na lewe skrzydło dywizji od świtu 5.9, zwłaszcza na kierunku: SIEDLICE, STANISŁAWÓW /9436/.
4. Od rubieży: OSIECK /5828/, POSCHŁA /6042/, pln brzeg rz.

ŚWIDER, zach brzeg rz. KOSTRZYŃ i LIWIEC teren na ważniejszych kierunkach jest częściowo przygotowany do obrony przez npla.

5. Decyzję do obrony dowódca 15 DZ zamelduje o 19.00 4.9 na SD 15 DZ, zcy dcy 3 APanc ds. liniowych.

V

Niniejsze zadanie taktyczne polega na wypracowaniu decyzji do obrony w roli dowódcy 15 DZ.

Tabele :

- nr 1 - Podział sił i środków w 15 DZ.
nr 2 - Wyciąg z arkusza identyfikacji wojsk npla.
nr 3 - Wykaz strat w oddziałach 15 DZ o 13.00 4.9.

Załączniki :

- nr 1 - Położenie oddziałów 15 DZ w ramach ugrupowania operacyjnego 3 APanc o 14.30 4.9.
nr 2 - Położenie wojsk własnych i wiadomości o nplu o 14.30 4.9.

Podział sił i środków w 15 DZ

43 pz bez 7 k	- 15 pa /bez 1 i 2/18 pa/, 2 k 15 bsap /bez 2 i 3 pl/, plid kid 15 bsap, kpd 15 bsap
44 pz	- 1/15 pa, 2 pl 2 k 15 bsap
45 pz	- 2/15 pa
15 pcz	
OInż	- 15 bsap /bez 2 ksap, kpd, kid, plmin ktechn/
OPpanc	- 15 dppanc
OZap	- 1 pl ktechn, 3 pl 2 k 15 bsap
OZR	- kid 15 bsap /bez plid/
Odwód chemiczny	- 15 kōpchem
W dyspozycji dowódcy dywizji :	7 k 43 pz, 15 drt z 15 paplot, 1/5 ABAA, 1/3 apaplot

Tabela 2

Wyciąg z arkusza identyfikacji wojsk nieprzyjaciela

AP	KA	Brygady	Bataliony	Oddziały brygadowe	Oddziały dywizyjne		Oddziały KA	Oddziały AP	U w a g i :	
					artyleria	inna				
Grupa Armii "CENTRUM"	7 KA /US/ 10 DZ /US/	11 BZ	1 bpzmech	11 kr 11 ksap	13 dwo	3 br	7 d 203,2 mm hb arm	3 d poc. kier. "R"	3 DZ - około 45% strat 10 DZ, prawdopodob. w składzie dwóch brygad, około 35% strat	
			3 bcz	?	3 d "HJ"	3 bż	11 d 155 mm haubic	3 d "HJ"		
		12 BZ	5,6,7 bpzmech	12 kr ?	?	?	7 d "HJ"	5 d "Ser- geant"		
		? BPanc	1,2 bcz	2 ksap ? da						
		7 BPanc	8,9 bcz	7 kr 7 da ?	10 d 105 mm	10 br	? rppanc	1 d plot. poc.rak. "Hawk"		
		21 BZ	12 bpzmech 14 bpzmech	2 kr ? ksap	brak danych	brak danych	brak da- nych	7,8 d 155 mm haubic		
		Prawdopodobnie około brygady w odwodzie 10 KA								
	3 AP /US/ 10 KA /US/	17 DZ /US/	47 BZ	?	?	17 - d 105 mm 117 dwo ?	17br ? ?			19 KA - około 45% strat
		23 DZ /US/	52 BZ	?	?	123 dwo ? ?	23 bż ? ?			
		12 DPanc /US/	brak danych							
115 DZ /US/	brak danych									115 DZ - około 45% stanu

Tabela 3

Wykaz strat w oddziałach 15 DZ o 13.00 4.9

Oddziały i pododdz.	Ludzie /brak do etatu i zabici/	Moździerze		Artyleria ppanc		PPK	Artyleria		Arty- leria plot	Uwagi
		82mm	120 mm	SPG	85mm		122 mm hb	152mm hb arm armaty		
43 pz	254	4	3	3	2	2	2	2	-	
44 pz	202	2	2	2	1	1	1	1	-	
45 pz	206	3	2	1	2	1	1	1	-	
15 pcz	106	-	-	-	-	-	-	-	-	
15 drt	25	-	-	-	-	-	-	-	-	
15 pa	68	-	-	-	-	-	2	2	-	1
15 dppanc	32	-	-	-	1	3	-	-	-	
15 paplot	25	-	-	-	-	-	-	-	2	
15 br	54	-	-	-	-	-	-	-	-	
15 bż	46	-	-	-	-	-	-	-	-	
15 bsap	52	-	-	-	-	-	-	-	-	
1/5 ABAA	36	-	-	-	-	-	-	2	-	
1/3apaplot	22	-	-	-	-	-	-	-	1	
Pozost. pododdz.	305	-	-	-	-	-	-	-	-	
Razem :	1433	9	7	6	6	7	6	2	3	1

Sytuacja artyleryjska 15 DZ

I

Rozmieszczenie i stan artylerii 15 DZ o 14.30 4.9 przedsta-
wia się następująco :

1. 15 drt :

- wyrzutnia baterii nr 2 załadowana rakieta chemiczną nr 0203 /przebieg na wyrzutni - 280 km/. Współrzędne jej stanowiska startowego w planowanym rejonie SS są następujące: X-66357, y-63892;
- wyrzutnia baterii nr 3 załadowana rakieta chemiczną nr 0204 /przebieg na wyrzutni - 420 km/. Współrzędne jej stanowiska startowego są w trakcie określania w rejonie pld skraj kol. WOLA SEROCKA /6666/;
- pluton obsługi technicznej posiada 3 rakiety chemiczne nr 0205-0207. Przebieg na naczepach - każda po 180 km;
- wyrzutnia baterii nr 1 załadowana rakieta jądrową nr 0408 o mocy 3 KT /przebieg na wyrzutni - 180 km/ znajduje się na stanowisku startowym jako bateria dyżurna. Współrzędne stanowiska startowego: X-54010, y-48223.

2. 1/5 ABAA gotowość do otwarcia ognia osiągnie o 14.40. W dotychczasowych walkach dyon stracił dwa działa z baterii.

Stan amunicji - 0,5 jo, w tym: 50% naboí z granatem OF o ład. pełnym; 32% naboí z granatem OF o ład. zmniejszonym; 12% naboí z pociskiem przeciwpancernym smugowym i 6% naboí z pociskiem przeciwbetonowym.

3. W 15 dppanc brak do etatu 1 armaty 85 mm i 3 wyrzutni PPK 3 M-6. Stan amunicji w dywizjonie: PPK 3 M-6 - 1 jo; naboí do armat 85 mm - 0,45 jo, w tym: z granatem odłamkowym o ład. zmniejszonym 40% i naboí z pociskiem przeciwpancernym smugowym - 60%.

4. 15 pa /bez 1 i 2/18 pa/ wyprowadza sprzęt i ludzi z rejonów skażonych dla przeprowadzenia odkażenia stanu osobowego i sprzętu środkami etatowymi. W jego 9 baterii została zniszczona 1 hb. Stan amunicji w dywizjonie - 0,5 jo, w

- tym 4% naboju z pociskiem ppanc kumulacyjnym.
5. W 1/15 pa brak 2 hb w 2 baterii ewakuowanych do armijnych warsztatów uzbrojenia. Stan amunicji - 0,5 jo, w tym 10 % naboju z pociskiem ppanc kumulacyjnym.
  6. 2/15 pa strat w sprzęcie nie posiada. Stan amunicji - 0,3 jo, w tym 10% naboju z pociskiem ppanc kumulacyjnym.

II

1. Z przydziału zużycia rakiet i amunicji artyleryjskiej do końca dnia 4.9 pozostało ;
  - rakiet jądrowych - 1 szt. /3 KT/;
  - rakiet chemicznych - 5 szt.;
  - amunicji mózdzierzowej - 0,25 jo;
  - amunicji do armat 85 mm i SPG-9 - 0,25 jo;
  - pozostałej amunicji - po 0,3 jo.
2. Stanzapasów amunicji w DSUIA - po 0,2 jo etatowej na wszystkie rodzaje i kalibry sprzętu artylerii.
3. Do końca 4.9 pozostało do wykorzystania 2 samolotowyloty artyleryjskiego lotnictwa rozpoznawczego.

III

Z danych otrzymanych ze sztabu wojsk raketowych i artylerii 3 APanc, dowódcy artylerii dywizji wiadomo:

1. Wzmocnienie dywizji w artylerii pozostaje bez zmian.
2. Przydział rakiet na dzień 5.9: 2 x 20 KT, 1 x 10 KT, 2 x 3 KT i 5 rakiet chemicznych.
3. Przydział amunicji na dzień 5.9:
  - SPG-9 - 0,6 jo;
  - PPK 3 M-6 - 1 jo;
  - dla mózdzierzy i armat ppanc - 0,8 jo;
  - dla sprzętu 122 i 152 mm - 1 jo.
4. Na dzień 5.9 przydziela się dywizji 6 samolotowylotów artyleryjskiego lotnictwa rozpoznawczego.
5. W dniu 4.9 do 17.00 armia może wykonać 1 uderzenie rakieta jądrowa o mocy 40 KT na cel na żądanie dowódcy dywizji.
6. Dowóz rakiet i amunicji do dywizji:
  - do świtu dnia 5.9 armia dostarczy dywizji w rejon wskaza-

ny przez szefa uzbrojenia dywizji następujące ilości rakiet : 2 x 20 KT, 1 x 10 KT, 2 x 3 KT i 5 rakiet chemicznych;

- przewidywany czas przybycia transportów z amunicją z PSA do DSUIA - o 21.00 4.9 i 3.00 5.9. Łącznie dywizja w obu transportach otrzyma 1 jo dywizyjną.

IV

Powyższe dane stanowią podstawę do wypracowania koncepcji użycia drt i artylerii do ognia pośredniego oraz organizacji obrony przeciwpancernej.

Sytuacja inżynierska 15 DZ

I

Około godz. 14.30 4.9 na SD 15 DZ przybył szef oddziału operacyjnego Szefostwa Wojsk Inżynierskich 3 APanc, zapoznał szefa saperów z zadaniem dywizji oraz przekazał zarządzenia i wytyczne do inżynierskiego zabezpieczenia obrony dywizji.

Na podstawie ogólnej znajomości sytuacji, meldunków i otrzymanych z Szefostwa Wojsk Inżynierskich 3 APanc danych szefowi saperów 15 DZ do godz. 15.00 4.9 wiadomo :

1. W dotychczasowych działaniach npl wykorzystywał środki mechanizacji do prac fortyfikacyjnych W działaniach zaczepnych stosuje trały przyczepne do wykonania przejść w polach minowych.

Rozpoznanie lotnicze stwierdziło intensywne prace na drogach na kierunku południowym, szczególnie w rejonie pń wsch DEBLIN.

Teren na wsch i pń wsch od WARSZAWA do czasu podejścia czołowych związków 3 APanc /w ciągu około 1,5 doby/ był przygotowywany do obrony pod względem inżynierskim siłami walczących wojsk npla. Część ocalałych obiektów, jak : stanowiska ogniowe, prowizoryczne schrony i szczeliny wzdłuż drogi SIEDLCE, WARSZAWA i LUBLIN - WARSZAWA będzie można wykorzystać.

W wielu miejscowościach znaczną część budynków, a zwłaszcza murowanych, nieprzyjaciel przystosował jako schrony bojowe do prowadzenia ognia z broni maszynowej.

2. W związku z otrzymanym przez 15 DZ zadaniem dca 3 APanc rozkazał :

- prowadząc uporczywą i aktywną obronę rozbudować do świtu 5.9 system punktów oporu w pułkach pierwszego i drugiego rzutu na rubieżach zgodnie z decyzją dowódcy dywizji. Poszczególne punkty oporu oraz luki między nimi

osłonić zaporami minowymi w ścisłym powiązaniu z systemem ognia broni piechoty. Przy ustawianiu zapór minowych szczególną uwagę należy zwrócić na zapewnienie swobody działania własnych oddziałów podczas wykonywania zwrotów zaczepnych;

- przygotować do zniszczenia ważniejsze odcinki dróg, uwzględniając przy ich wyborze rozmieszczenie zapór minowych i system ognia broni maszynowej i przeciwpancernej. Na drogach prowadzących przez lasy wykonać zawały i odpowiednio je zaminować;
  - w szczególnie dogodnych warunkach terenowych przygotować do wykonania sposobem minerskim odcinki rowu przeciwczołgowego;
  - rozbudować najprostsze ukrycia dla ludzi i sprzętu w postaci szczelin, przykrytych odcinków tranzei, wykopów itp. W maksymalnym stopniu wykorzystać istniejące budynki o solidniejszej konstrukcji, szczególnie podpiwniczone, po uprzednim dokładnym wzmocnieniu stropów i ścian. Dużo uwagi poświęcić zagadnieniom należytej obrony przeciwpożarowej w lasach i miejscowościach przewidzianych do obrony lub rozmieszczenia wojsk;
  - zapewnić pod względem inżynieryjnym sprawne przegrupowanie oddziałów 15 DZ, rozpoznając i przygotowując odpowiednie ilości dróg manewru;
  - materiały drzewne do rozbudowy ukryć można uzyskiwać z rozbiórki istniejących budynków oraz z lasów. Znaczne ilości tarcicy można pobrać ze składów tartaku w m. MIENIA /8046/, gdzie też rozwinąć dywizyjny plac przygotowania elementów fortyfikacyjnych. /Orientacyjne zasoby - około 400 m tarcicy/;
  - przy wykonywaniu prac ściśle przestrzegać zasady maskowania;
  - rozbudować nie mniej niż 3 pozorne batalionowe rejony obrony.
4. Na okres walki obronnej do godz. 18.00 5.9 będzie podporządkowany dcy 15 DZ batalion minowania i niszczeń 3ABSap

oraz kmz z 3 abim. Dca batalionu minowania oraz dca kmz zameldują się u dowódcy 15 DZ o godz. 15.30 4.9.

5. Na okres walki obronnej dywizja żadnych innych sił ani środków - z wyjątkiem 17.000 min ppancernych TM-53 oraz 14,0 ton trotylu - nie otrzymuje. /Około 5% min posiada zapalniki opóźniającego działania/. Miny i materiały wybuchowe będą dostarczane sukcesywnie transportem czołówek i RBA do m. STANISŁAWÓW w terminie od godz. 18.00 4.9 do godz. 8.00 5.9.

II

Dotychczasowy podział pododdziałów inżynieryjnych

43 pz	- 2 k 15 bsap /bez 2 i 3 plut/, 1 plut kid 15 bsap, plut PTG z kdp 15 bsap;
44 pz	- 2 plut 2 k sap 15 bsap;
OZap	- plut minerów k techn., 3 plut 2 ksap;
OZR	- kid /bez 1 plut/ 15 bsap;
OInż	- 15 bsap /bez 2 ksap, k dp, kid plut mine- rów k technicznej/.

III

O godz. 15.15 dca 15 DZ ogłosił zamiar walki i wydał wytyczne do przygotowania danych do decyzji, które szef saperów ma zameldować o godz. 17.15 - 17.25, 6.3. Dane te powinny zawierać następujące zagadnienia:

1. Zabezpieczenie inżynieryjnej walki oddziałów dywizji, wykorzystanie sił i środków inżynieryjnych dla zahamowania tempa natarcia npla i stworzenia dogodnych warunków do oderwania się części sił dywizji od nieprzyjaciela.
2. Możliwości fortyfikacyjnej rozbudowy terenu działań dywizji.
3. Rozbudowa systemu zapór inżynieryjnych oraz przygotowanie niszczeń.
4. Zabezpieczenie drogowe manewru oddziałów oraz dowozu i ewakuacji.

5. Zaopatrzenie oddziałów i pododdziałów dywizji na okres walki w sprzęt, materiały i środki inżynieryjne.

IV

Na podstawie przestudiowanych materiałów przeprowadzić analizę zadania i ocenić położenie, opracować dane w formie wniosków oraz być gotowym do zreferowania ich dowódcy dywizji. Po przeanalizowaniu zaistniałej sytuacji opracować i wydać zarządzenie dotyczące kierowania wykonywaniem zadań inżynieryjnych.

Tabela 1: "Stan pododdziałów 15 DSap i rodzaj wykonywanych prac".

Tabela 1

Stan pododdziałów 15 bsap i rodzaj wykonywanych prac

Lp.	Pododdziały	Dotychczasowe przeznaczenie	Stan ludzi i sprzętu oraz środków inż.	Rejon zesrodkowania lub rodzaj wykonywanych prac
1	2	3	4	5
1.	1 ksap	OInż	Ludzi - 90% Min ppanc - 3000 szt. MW-1,5 t.	Zesrodkowuje się w rejonie ZABIENIEC /6644/.
	2 ksap	43 pz	Brak danych	Zabezpiecza walkę pułku
		44 pz	Ludzi - 80% Sprzętu - 60%	Zabezpiecza walkę pułku
		OZap	Ludzi - 85% Sprzętu - 80%	Minuje rubież pld OSTRZEN /4050/
	kdp	43 pz /tylko plut. PTG/	Obezwł. uderz. atom.; brak danych o stanie	Organizuje punkty przeprawy desantowej dla 43 pz
	kid	43 pz	Obezwładniony, brak danych o stanie	Przygotowuje drogi podejścia do rz. WISŁA. Oznacza trasy oraz umacnia nawierzchnię odcinków dróg w dolinie rzeki

1	2	3	4	5
		OZR	Ludzie 85% zniszcz. - 1SMT, 2 samochody STAR 6x6	Przygotował drogę dla dru- giego rzutu dywizji wypro- wadzającą w rejon przepraw 43 pz. Obecnie jest w mar- szu. Ma wykonywać prace na szosie 6 km wsch GARWOLIN
k tech	pluton minerów	OZap	Ludzi - 80% Min ppanc - 1200 szt., MW-1,5 t	Minuje rubież pld OSTROŻEN /4050/
	plut.fort. plut.przy- got.elem.	OInż	Ludzi - 80% Sprzętu - 85%	Zębrodkowuje się w rejonie ZABLĘNIEC
b min in 3 ABSap	Zabezpieczenie lewego skrzydła 3 APanc		Ludzi - 85% Sprzętu - 90% Min ppanc - 5000 szt., MW - 2,5 t	Zębrodkowuje się w rejonie pld LETN.CELESTYNOW/7026/. Po uporządkowaniu się, od godz.18.00 4.9 jest w go- towości do działania na korzyść 15 DZ
kmz 3 abim	Umożliwienie ważniej- szych ru- bieży zdo- bytych w toku ope- racji		Ludzi - 90% Kompania posia- da sprawnych maszyn ziemnych: - BTM - 9 szt. - BAT - 9 szt. - E-255-4 szt.	Batalion w marszu, czołem kolumny minaż m.ŁOSICE /8816/. W godz.wieczornych 4.9 miał przeprowadzić się przez rz.WISŁA na kierun- ku: WEGROW - ŁOMIANKI. Wobec zaistniałej sytuacji jedna kmz w ciągu 1 doby, tj. do godz.18.00 5.9, be- dzie wykonywała prace na korzyść 15 DZ wg decyzji doy dywizji, po czym w ciągu nocy z 5/6. 9 będzie

Stan ludzi i sprzętu organicznych pododdziałów saperских w pułkach 15 DZ
wynosi średnio 90%, z wyjątkiem 43 pz, gdzie straty są znaczne; obecnie są one
w toku podliczania.

Sytuacja chemiczna 15 DZ

I

Nieprzyjaciel w dotychczasowych działaniach stosował na szeroką skalę broń masowego rażenia przy pomocy lotnictwa i rakiet.

II

Szef wojsk chemicznych 3 APanc o 14.30 4.9 przekazał szefowi zabezpieczenia chemicznego 15 DZ następujące dane:

1. Rozpoznanie skażeń w ugrupowaniu bojowym dywizji prowadzić własnymi siłami i środkami. W wypadku masowych skażeń promieniotwórczych armia przewiduje użycie powietrznych patroli rozpoznania skażeń /tylko do godzin rannych 4.9/.
2. W dywizji posiadać pełne zapasy ruchome środków indywidualnych ochrony przed skażeniami i środków do likwidacji skażeń.
3. Zabiegi sanitarne i specjalne prowadzić własnymi siłami i środkami. Odkazanie i dezynfekcję najważniejszych odcinków dróg dowozu i ewakuacji 15 DZ zabezpiecza 1/11 bot. O godz. 14.30 4.9 1/11 bot odkaża skażony odcinek drogi AUGUSTÓWKA /8658/, JEDRZEJÓW /8460/. O 15.30 4.9 kompania ześrodkowuje się w rejonie ŻEBROWKA /9050/, wył CHROŚCICE /9052/, przechodząc do dyspozycji 15 DZ. Kompania posiada 1 jn odkażalnika.
4. Odkazanie umundurowania zabezpiecza armia siłami 1/3 kou ześrodkowanego w rejonie STRUGA /0408/.
5. Sygnały powiadamiania - zgodnie z wytycznymi dowódcy 3 APanc.

III

1. W dotychczasowych działaniach 15 DZ poniosła następujące straty w środkach indywidualnej ochrony przed skażeniami:

Oddziały Nazwa sprzętu	Jedn. miary	O d d z i a ł y				Pozostałe oddziały
		43 pz	44 pz	45 pz	15 pcz	
Maski przeciwgazowe filtrujące	k-t	76	50	60	40	70
Płaszcz ochronny OP-1	szt	80	70	68	-	60
Rękawice ochronne	par	70	60	50	-	80
Pończochy ochronne	par	45	30	40	-	85
Odzież ochronna L-2	k-t	7	5	2	-	27

Zapasy ruchome środków ochrony przed skażeniami na PPG 43 pz - całkowicie zniszczone. Na PPG pozostałych oddziałów oraz w DPZ znajduje się 50% ruchomych zapasów środków ochrony przed skażeniami i środków do likwidacji skażeń.

2. Stan napromienienia oddziałów 15 DZ przedstawia się następująco :

Nazwa oddziału	Dni i otrzymana dawka w rentgenach			
	1.9	2.9	3.9	4.9
1	2	3	4	5
<u>43 pz</u> pluton rozpoznania skażeń	12	23	10	5
1 bzmot	15	22	13	0
2 bzmot	25	25	35	15
3 bzmot	18	20	7	2
bcz	10	5	7	2
tyły 43 pz	10	12	11	9
44 pz	15	17	16	0

1	2	3	4	5
45 pz	10	15	12	0
15 pcz	11	10	10	0
Pododdziały i urządzenia tyłowe 15 DZ	7	8	8	0
<u>15 kopchem</u>				
1 pluton rozp.skażeń	10	22	10	0
2 pluton rozp.skażeń	15	25	6	0
pluton zabiegów spec.	12	15	3	0
Pozostałe jednostki dywizyjne	9	11	12	0

3. 15 kopchem na 14.30 4.9 znajduje się w marszu /patrz schemat - załącznik nr 2/.

Straty: w ludziach - 15%, w sprzęcie - jedna instalacja ARS-12 D, dwie motopompy M-800.

Kompania posiada 1 jn odkaźnika.

Dotychczasowy podział pododdziałów rozpoznania skażeń 15 DZ :

- 1 drużyna 1 pl - OZR 15 DZ;
- 2 drużyna 1 pl - posterunek obserwacji skażeń przy SD 15 DZ;
- 3 drużyna 1 pl - KSD 15 DZ;
- 4 drużyna 1 pl, 2 plrs oraz pluton zabiegów specjalnych - w odwodzie.

4. Warunki meteorologiczne na okres od 4.9 do 8.9 :

a/ w przyziemnych warstwach atmosfery: zachmurzenie zmienne, przejściowo duże, z możliwością przelotnych opadów deszczu. Temperatura powietrza na wysokości 50 i 200cm od ziemi: w dzień - około +10°C; w nocy - około +3°C. Wiatry przyziemne na wysokości 1 m o prędkości 3-5m/sek, zmienne, północne i zachodnie. Wschód słońca 4.9 -4.50 zachód - 18.18.

b/ w górnych warstwach atmosfery na wysokości 0-17 km śre-

dni kierunek wiatru wynosi 330° , a średnia prędkość - 25 km/godz

Dane dodatkowe

- 1/ W wyniku użycia przez nieprzyjaciela środków trujących typu iperyt na 3/45 pz - uległy skażeniu sprzęt bojowy i uzbrojenie 7 kzmot. Zostało silnie skażonych 15 osób, zaś 50 osób należy poddać całkowitym zabiegom specjalnym.
- 2/ W 3/15 pa skażeniu iperytem uległo 80% sprzętu bojowego oraz 50 osób wymaga całkowitych zabiegów sanitarnych.

Praca do wykonania : w roli szefa zabezpieczenia chemicznego 15 DZ przeprowadzić ocenę położenia oraz przygotować propozycje organizacji ochrony przed skażeniami w działaniach obronnych 15 DZ.

Sytuacja łączności 15 DZ

I

Batalion łączności 15 DZ o 14.30 4.9 znajduje się w kolumnie marszowej sztabu dywizji i zapewnia następującą łączność.

a/ Łączność radiową :

- dowódcy dywizji z dowódcą armii - w sieciach radiowych KF i UKF dowódcy 3 APanc;
- sztabowi dywizji ze sztabem armii - w sieci radiowej KF sztabu 3 APanc z możliwością wyprowadzenia radiostacji sztabu 15 DZ do pracy na kierunek radiowy;
- dowódcy dywizji z dowódcami pułków - w sieciach radiowych KF i UKD dowódcy 15 DZ;
- sztabowi dywizji ze sztabami pułków - w sieciach radiowych KF i UKF sztabu 15 DZ;
- kwatermistrzowi dywizji z kwatermistrzem armii - w sieci radiowej KF kwatermistrza 3 APanc;
- kwatermistrzowi dywizji z kwatermistrzami pułków i pododdziałów oraz ze składami dywizyjnymi - w sieciach radiowych KF i UKF kwatermistrza 15 DZ;
- odbiór sygnałów od taktycznego rozpoznania powietrznego zapewniany jest w sieci radiowej UKF taktycznego rozpoznania powietrznego AL;
- odbiór sygnałów powiadamiania zapewnia się w sieci radiowej KF powiadamiania 3 APanc;
- przekazywanie sygnałów ostrzegania i alarmowych do oddziałów i pododdziałów dywizji odbywa się w sieci radiowej UKF ostrzegania 15 DZ.

Dowódcy rodzajów wojsk i szefowie służb utrzymują łączność radiową z podległymi sobie oddziałami i pododdziałami w swoich sieciach radiowych, za pomocą własnych środków radiowych i środków batalionu łączności.

Łączność radiową współdziałania z elementami ugrupowania operacyjnego armii zapewnia się w sieci radiowej KF

współdziałania sztabu 3 APanc oraz na falach dyżurnego odbioru.

Łączność radiową współdziałania pomiędzy elementami ugrupowania bojowego dywizji zapewnia się w sieci radiowej UKF współdziałania 15 DZ.

b/ Łączność radioliniowa :

- ze sztabem armii zorganizowana jest łączność radioliniowa na kierunku w dwóch kanałach telefonicznych i w jednym kanale telegraficznym za pomocą armijnej stacji radioliniowej; przy sztabie dywizji znajdują się dwie armijne stacje radioliniowe R-401 M;

- ze sztabami pułków zorganizowana jest łączność radioliniowa na kierunkach w dwóch kanałach telefonicznych z każdym pułkiem;

- z dywizjonem rakiet taktycznych dywizji zorganizowana jest łączność radioliniowa na kierunku w dwóch kanałach telefonicznych za pomocą stacji radioliniowej dowódcy artylerii dywizji.

Do czasu rozmieszczenia się sztabu dywizji w planowanym rejonie rozwinięcia stanowiska dowodzenia łączność radioliniowa jest nieczynna.

c/ Łączność środkami ruchomymi :

- ze sztabem armii - za pomocą śmigłowca i łącznika na samochodzie osobowo-terenowym;

- z pułkami i KSD - za pomocą śmigłowca i łączników na motocyklach.

II

W dotychczasowych działaniach batalion łączności poniósł następujące straty :

- 1 radiostacja R-118;

- 2 radiostacje R-105;

- 6 aparatów telefonicznych i 8 zwijaków kabla PKL wraz z samochodem ciężarowym.

Poza tym radiostacja R-112 z wozu dowodzenia dowódcy dywizji

oraz jedna stacja radioliniowa R-403 M są uszkodzone.

III

Od godz. 14.30 nie ma łączności z 43 pz. Łączność radiowa z armią, a także z pozostałymi pułkami pracuje niestabilnie.

O 14.40 4.9 szef łączności otrzymał od dowódcy dywizji zadanie nawiązania łączności z podporządkowanym 12 pz. W tym celu szef łączności wysłał do sztabu pułku oficera z batalionu łączności dla przekazania danych radiowych i radioliniowych oraz innych danych, niezbędnych dla nawiązania i utrzymywania łączności. O 15.30 łączność radiowa z 12 pz została nawiązana.

IV

W dotychczasowych działaniach nieprzyjaciel stosował silne aktywne zakłócenia radiowe za pomocą naziemnych urządzeń zakłócających oraz nadajników jednorazowego użycia zrzuconych z samolotów w pasie działania dywizji. Zakłócenia powodowane były zarówno w paśmie fal krótkich, jak i ultrakrótkich. W godzinach rannych 4.9 zakłócana była praca w sieciach radiowych UKF dowodzenia dywizji oraz 44 i 45 pz. Od godziny 11.30 do 12.45 4.9 zakłócana była praca w sieciach radiowych KF dowodzenia 3 APanc. Z danych rozpoznania wiadomo, że nieprzyjaciel posiada urządzenie zakłócające UKF zamontowane na transporterach opancerzonych, działających w ugrupowaniu bojowym pierwszych rzutów brygad zmechanizowanych,

V

Po przybyciu do sztabu dywizji szefa oddziału operacyjnego sztabu 3 APanc, sztab 15 DZ zatrzymał się w rejonie las /6052d/, skąd od 15.00 została nawiązana łączność radioliniowa i środkami ruchomymi - patrz załącznik nr 3 do części drugiej.

Praca do wykonania :

1. Przeprowadzić analizę zadania i dokonać oceny położenia

pod względem łączności i w oparciu o wyciągnięte wnioski oraz znajomość otrzymanego zadania - przygotować propozycje organizacji łączności 15 DZ w obronie.

2. Uwzględniając decyzję dowódcy i wytyczne szefa sztabu dywizji oraz aktualny stan sił i środków łączności, opracować dokumenty planu łączności 15 DZ w obronie.

Sytuacja tyłowa 15 DZ

I

O 14.45 4.9 przybył na KSD 15 DZ przedstawiciel kwatermistrza 3 APanc i przekazał z rozkazu kwatermistrzowskiego armii następujące dane :

1. 15 DZ od 20.00 4.9 zaopatruje się z czołówki 3 APanc - rejon 4 km płd - zach RADZYMIN /0812/;
2. Środki materiałowe dostarczy armia własnym transportem w dwóch terminach : do 21.00 4.9 i 3.00 5.9 na zapotrzebowanie dywizji. W dniu 5 i 6.9 dywizja organizuje dowóz własnym transportem z czołówki 3 APanc.
3. Normy zużycia na okres walki obronnej :

a/ amunicji :

- strzeleckiej - 0,7 jo;
- art. i moździerzy - 1,2 jo;
- plot i PPK - 1,3 jo;
- czołgowej - 1,1 jo.

Przewidywane zużycie amunicji na dzień 6.9 :

- strzeleckiej - 0,4 jo;
- art. i moździerzy - 0,7 jo;
- plot i PPK - 0,8 jo;
- czołgowej - 0,5 jo.

b/ Normy zużycia mps - wg faktycznych potrzeb. W końcu dnia walki 5.9 posiadać 80% zapasów ruchomych w oddziałach i DPZ.

4. Od 5.9 przyjąć na zaopatrzenie dywizji 12 pz z 12 DPanc.
5. Ewakuacja medyczna z dywizji - transportem armii. W rejonie DPM przygotować lądowisko dla śmigłowców sanitarnych. Podać miejsce lądowania śmigłowców. O 21.00 zostaną skierowane do DPM 3 śmigłowce Mi-6.
6. Sprawozdania o stanie tyłów dywizji przedstawiać do 21.00, natomiast o zmianie położenia tyłów i o stratach - natychmiast.
7. KSD 3 APanc - GOZDZIK /9232/.

II

O 17.30 4.9 kwatermistrz dywizji ma się zameldować na SD dywizji. Szef służby mps dywizji znajduje się w rejonie OLEŚNICA /6868/ na czole czołówki dywizji.

III

- 1/ Rozmieszczenie tyłów dywizji i oddziałów - patrz załącznik nr 2 do części drugiej.
- 2/ Do 20.00 4.9 dywizja otrzymuje zaopatrzenie z RBA 3 APanc rozmieszczonej w rejonie 6 km pld DROHICZYN /9812/.
- 3/ Stan zapasów środków materiałowych dywizji o 14.30 4.9 - patrz tabela 1.
- 4/ Ukompletowanie pododdziałów i oddziałów tyłowych dywizji w ludziach i sprzęcie w 80%.
- 5/ Stan rannych, chorych i porażonych w 15 DZ o 14.30 4.9 - patrz tabela 2.

Praca do wykonania :

Przygotować w roli kwatermistrza dywizji wstępne zarządzenia i propozycje dla dowódcy dywizji.

Tabela 1

Stan zapasów środków materiałowych 15 DZ
o 14.30 4.9

Lp.	Wyszczególnienie	A m u n i c j a				MPS			Zywność		Fundusz wydatkowy	Uwagi	
		strzel.	brt. i możaz.	PPK	plot	czokg.	benz.	olej napęd.	"R"	"W"			
B r a k d a n y c h													
1.	43 pz												
2.	44 pz / o 12.00 4.9/	0,6	0,5	1,0	0,8	0,75	0,7	0,6	1	2	100		
3.	45 pz / o 13.20 4.9/	0,55	0,4	0,8	0,9	0,7	0,7	0,65	1	1	100		
4.	15 pcz	0,8	-	-	1,1	1,2	0,9	0,8	1	1	100		
5.	15 pa / o 12.00 4.9/	0,75	0,6	-	-	-	0,75	0,6	1	1	-		
6.	15 dappanc / o 11.40 4.9/	0,7	-	1,2	-	-	0,7	-	1	1	-		
7.	15 paplot	0,7	-	-	1,1	-	0,75	0,6	1	1	-		
8.	Pozostałe je- dnostki	0,75	-	-	-	1,1	0,8	0,75	1	1	-		
9.	Czołówka DPZ	-	0,1	0,15	-	-	-	0,05	-	-	-		
10.	DPZ	0,1	-	-	0,15	0,35	0,15	0,25	-	2	550		

Tabela 2

Stan rannych, chorych i porażonych w 15 DZ o 14.30 4-9

Wyszczególnienie	Ciężko ranni	Srednio ranni	Lekko ranni	Porażeni	Chorzy	Razem
43 ps						
44 pz /z 12.30 4.9/	18	22	12	ok. 160	4	216
45 pz	21	17	16	65	11	130
15 pcz	-	-	8	-	5	13
15 pa	-	9	4	110	-	123
15 dappanc	-	5	4	-	7	16
15 paplot	4	6	12	-	1	23
15 bm			8			8
Pozostałe jednostki	16	9	23	14	9	71
						600

W 3 mbw znajduje się 194 rannych. Posiada on 8 samochodów sanitarnych technicznie sprawnych.

Sytuacja techniczna 15 DZ

I

Stan techniczny wozów bojowych i pojazdów mechanicznych 15DZ o godz. 14.30 4.9

1. Obsługa techniczna

Od chwili wejścia 15 DZ do bitwy wozy bojowe przejechały średnio 180 km, a pojazdy mechaniczne - 200 km. Sytuacja bojowa nie pozwoliła służbie technicznej wykonać żadnych zabiegów obsługowych od czasu wejścia 15 DZ do walki.

2. Zestawienie stanu wozów bojowych i pojazdów mechanicznych 15 DZ o 14.30 4.9 ilustruje tabela 1.

3. Położenie funduszu naprawczego

a/ Do chwili przerwania łączności z dowódcą i sztabem 43 pz wiadomo było, że sprzęt techniczny wymagający naprawy bieżącej znajdował się w rejonie walk pododdziałów. Sprzęt wymagający naprawy średniej i głównej znajduje się: czołgi - w lesie płn BOROWIE /5852/, transporterzy i samochody - we wsi PUZUNÓW STARY /5446/.

Warsztaty naprawcze wozów bojowych i pojazdów mechanicznych 43 pz są w marszu, czołem dochodzą do m. TOCZYSKA /6270/. Pomocnik dowódcy pułku d/s technicznych wyjechał z rejonu walki 2/43 pz udając się do sztabu pułku.

b/ Warsztaty naprawcze 44 pz od 2 godzin rozwinięte w PZW i PU - las wsch PIASKI /4650/. W rejonie tym znajduje się sprzęt techniczny wymagający naprawy średniej i głównej oraz 50% napraw bieżących. Pozostały sprzęt techniczny wymagający naprawy bieżącej znajduje się w rejonie walk pododdziałów. Pomocnik dowódcy pułku d/s technicznych wyjechał w rejon walki 3/44 pz; batalion ten został obezwładniony uderzeniem nieprzyjaciela.

Straty, jakie poniósł batalion, nie są znane.

- c/ Służba techniczna 45 pz w rejonie lasu /6280/ urządziła PZWIPU, ewakuując do tego rejonu sprzęt wymagający naprawy średniej i głównej oraz 80% napraw bieżących. Pozostały sprzęt techniczny wymagający naprawy bieżącej był z 3/45 pz. Sprzęt ten: 1 czołg, 1 transporter i 2 samochody został zgromadzony w rejonie lasu pñ zach GROCHÓWKA /7010/. Warsztaty naprawcze 45 pz od 5 godzin pracują w rejonie pułkowego PZWIPU. Pomocnik dowódcy 45 pz d/s technicznych znajduje się w sztabie pułku.
- d/ W 15 pcz 50% sprzętu wymagającego naprawy bieżącej oraz wszystek sprzęt wymagający naprawy średniej i głównej z pomocą dywizyjnych środków ewakuacyjnych zgromadzono w rejonie dywizyjnego PZWIPU DOLIWO /9098/. Pozostały sprzęt wymagający naprawy bieżącej pozostał na marszroutach pułku - pñd zach m. SIEDLCE. Warsztaty naprawcze 15 pcz są w marszu, czołem dochodzą do ZABOKLIKI /8490/. Pomocnik dowódcy 15 pcz d/s technicznych o godzinie 13.30 4.9 wyjechał z wydziału technicznego dywizji. Należy przypuszczać, że do 14.30 4.9 znalazł się w rzucie bojowym 15 pcz.

II

Stan środków naprawczych i ewakuacyjnych

15 DZ posiada organiczny batalion napraw, z którego 70% stanu osobowego i środków dokonuje naprawy w dywizyjnym PZWIPU. W rejonie tym środki naprawcze batalionu pracują od 8 godzin. Pozostałe środki batalionu napraw skierowano do pracy na korzyść 43 i 44 pz. Środki te o godz. 14.30 znajdowały się w marszu, mijając wieś ŻEBRACZKA /6460/.

Lotnictwo npla zniszczyło warsztat A/Panc, jeden samolot specjalny z warsztatu uzbrojenia i warsztat A/Sam.

III

Stan zaopatrzenia materiałowo-technicznego

Na podstawie meldunków pomocników dowódców d/s tech-

nicznych ustalono, że pułki posiadają następującą ilość zestawów i części zamiennych:

- 43 pz - 0,3 zestawu naprawy bieżącej czołgów oraz 1200 kg części zamiennych i materiałów eksploatacyjnych do pojazdów mechanicznych;
- 44 pz - 0,2 zestawu i 1500 kg części zamiennych i materiałów eksploatacyjnych do pojazdów mechanicznych;
- 45 pz - 0,4 zestawu i 2000 kg części zamiennych i materiałów eksploatacyjnych;
- 15 pcz - 1,1 zestawu i 1800 kg części zamiennych i materiałów eksploatacyjnych.

Batalion napraw zużył 50% zapasów etatowych; zestawów, części zamiennych i materiałów eksploatacyjnych.

Magazyn sprzętu pancernego posiada 1,3 zestawu na naprawy bieżącej i 1 zestaw naprawy średniej. Magazyn sprzętu samochodowego posiada 65% należnych mu norm. Składy sprzętu znajdują się w rejonie tyłów dywizji. Pomocnik dowódcy 18DZ do spraw technicznych znajduje się w sztabie dywizji, a z nim jego zca d/s napraw. Pozostali oficerowie wydziału technicznego przebywają na KSD.

IV

Wiadomości dodatkowe

O 14.50 4.9 do wydziału technicznego 15 DZ w rejonie KSD przybył oficer Oddziału Technicznego 3 APanc i przekazał oficerom wydziału technicznego następujące wytyczne:

1. W godzinach wieczornych 4.9 być gotowym do przejęcia na zaopatrzenie techniczne 12 pz z 12 DPanc. Stan ukończenia sprzętu technicznego 12 pz - 80%, materiałów technicznych - 60% należnych mu norm.
2. Na okres działań obronnych do dyspozycji wydziału technicznego dywizji przydziela się 4 AGE w składzie: 3 ke i 5 kep /7 ciągników pancernych i 8 ciągników kołowych/. 4AGE otrzymała polecenie szybkim marszem do godziny 16.00 4.9 osiągnąć LATOWICZ /6654/. Za przejęcie 4 AGE oraz właściwe jej wykorzystanie odpowiedzialny wydział tech -

niczny dywizji.

3. Wozy bojowe i pojazdy mechaniczne wymagające naprawy średniej i głównej ewakuować za zasadniczą linię obrony. Rejonny zbiórki uszkodzonego sprzętu podać do Oddziału Technicznego armii.
4. Wszystkie dostępne środki materiałowe wykorzystać do wykonania napraw bieżących. Uzupełnienie w zestawach, częściach zamiennych i materiałach eksploatacyjnych nastąpi po ustabilizowaniu się działań i zatrzymaniu natarcia npla w pasie działań 15 DZ.
5. W roli pomocnika dowódcy 15 DZ d/s technicznych ocenić sytuację techniczną oraz podjąć decyzję dotyczącą zorganizowania pomocy technicznej w świetle nowo otrzymanego zadania.

Wykonano w 500 egz.

Egz.nr 1-500 Bibl.Tajna

Wyk.: płk Żółtowski

Druk: PK, dn.20.2.67 r.

Nr ks. 0315/WW.

Kor. A.J.

"ZATWIERDZAN"

..... 19.. r.

SZCZEGÓLNY PLAN

ZALĄDOWANIA I ŁADOWANIA DESANTU MORSKIEGO W OKRĘŻENIU

7 pd z 1 dar, pl cz 3 krozp, 1 ksz, 2 bat, 3 dapl, 2 pl sap, 1 pl pd 3 ksap, 3 dr pletwonurków, dr transportu amunicji, pl robót specj, częścią kmed

Załącznik nr 1 /do części pierwszej/

T A J N E

Egz.nr ....

M	Rzut desantu	N	Zespół desantowy	Pala /klucz/	Nazwa przewożonych jednostek /pododdziałów/	PRZEWOŻONE SIŁY I ŚRODKI DESANTU																				Środki desantowe i okręty			Załadowanie			Przesłut desantu drogą morską		Ładowanie			Uwagi:														
						Broń pancerna					Artyleria					Środki transportowe										KD pr 707	ODM pr 46	ODS pr 770	ODD pr 47	B - 57	Śmigłowiec	Punkt załadowania	Stanowiska załadunku	Kolejność załadunku	Czas	Zakreślenie		Odległość w km	Prędkość w węzłach	Wyscicie z rejonu formowania zespołu desantu	Dojście do linii taktycz. rozw.	Punkt lądowania	Czas	Zakreślenie							
						Ludzie	Czołgi T-34	Czołgi PT-76	Topas	BRDM	FG-K-61	Ciagn. Pano.	ZSU-23-4	PPK	EM-14	FKM-2	Moźdz. 120 mm	Moźdz. 82 mm	Działa bo 82 mm	UKPR-125	KPR-118	Osob.-teren.	Cieżar.-teren.	Specjalne	Ciagn.art.																				Przyosopy						
				3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45					
Pierwszy rzut desantu	Oddział Wydzielony	1	klucz	D-two 5 ksz, 1 pl w dr łączn. 5 ksz	30																																														
		2	klucz	2 i 3 pl, pl dz bo 82 5 ksz, dr sap	56																																														
		3	klucz	pl moźdz. 82 mm, dr gosp 5 ksz, transp.	35					3																																									
		4	klucz	1 grupa koord ognia i gr. hydr.-nawig.	20					2																																									
		Grupy Rozgrzewienia	Gr R-1	2 pl sap /bez 1 dr/, 3 dr. pl-nurk. 3ksap	28																								1-4																						
	Gr R-2		1 pl sap /bez 1 dr sap i dr pd/, dr. koord. og.	32																																															
		Oddziały szturmowe Nr 1 i 2	I	Fala	1 pl 1 kd, dr rozp. pl. cz. 3 krozp	40	2	1	2	1																		5-8																							
					2 pl 1 R, pl dz bo, 1 dr rozp pl rozp pd, gr koord og	44	1	2	2	1																				9																					
						1 kd /bez 1 i 2 pl/, gr naw.-hydr, pl moźdz.	44	2	2	1	1																				10																				
						1 pl 2 kd, 1 dr rozp, część 1 plcz, 1 kszp, dr gosp.	44	2	2	2																						11																			
					2 pl 2 kd, część 1 plcz, 1 kszp, pl dz bo	42	2	2	2																						12																				
					2 kd /bez 1 i 2 pl, pl dz bo/, część 1 plcz 1 koz	44	1	4																							13																				
			II	Fala	1 pl moźdz. 120, 1 działon ZSU-23, 1 dr. pd 1 pl	30		1	2		1																																								
					2 pl moźdz. 120, 2 działon ZSU-23, 2 dr pd 1 pl	30		1	2		1																																								
					3 pl moźdz. 120, 3 działon ZSU-23, 3 dr pd 1 pl	30		1	2		1																																								

305

83

6

6

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
		II Fala	1 pl 3 kd, część płozp, 4 dz ZSU-23, pl dz bo	48		2	2				1						3							
		- " -	2 pl 3 kd, część 2 płozp, 5 dz ZSU-23, pl moźdz, pl PPK	58		1	3				1	2				3								
		- " -	3 kd /bez 1 i 2 pl, p dz bo i moźdz/, 6 dz ZSU-23	34		2	3				1													
		III Fala	1 pl 4 kd, część 1 płozs 1 koc, pl. PPK	60	2		1					2										4	1	
		- " -	1 płozs 1 koc, 1 plr 1 bar	32	3					1			2									2	1	
		- " -	2 pl 4 kd, część 2 płozs 1 koc, 2 plr 2 bar	50	3		1						2									3		
		- " -	2 płozs 1 koc, dr pd, 2 bar /bez pl/	38	3				3				2									2	1	
		IV Fala	1 bar /bez pl/, 1 dr pl robót spec.	25						2			2									2	2	
		- " -	D-two art pd, 1 dar /bez 1 i 2 bar/ 1 kwat.	51																		4	5	
		- " -	4 kd /bez 1 i 2 pl/, część 3 płozs, pl dz bo, dr, gosp.	48	3		2		1								3					3	1	
		- " -	1 koc /bez 1 i 2 pl/, pl moźdz., dr. łącz. 4 kd	32	2		4									3						2	1	
		V Fala	2 dr robót spec, 2 dr ewak. część dr am.	11																		3	5	3
		- " -	Reszta transportu art pd i 1 dar	22																		7	4	
		- " -	1 dr transp. am, pl med. pd	15																		5	3	
		- " -	2 dr transp. am, dr chirurg., dr gosp. kwat. pd	21																		6	2	3
		VI Fala	Część D-twa pd, dr łączn, dr. reg. ruchu	28			1						1					1	1	1				
		- " -	Część D-twa pd, dr łączn, dr. reg. ruchu, dz PKM-2	28			1						1						1	1				
		- " -	Część D-twa pd, dr łączn, dr. reg. ruchu, dz PKM-2	28			1						1						1	1				
		- " -	Transport 1 kdt pd	8																		3	1	
		- " -	Część transp. sztabu art. pd i dyw.	8																		2	2	
		- " -	Reszta transp. sztabu pd	8																		2	2	
		VII Fala	Transp. 2, 3 i 4 kd, 1 kszt, skł. kwat pd oraz zapasy	32																		16		

Drugi rzut desantu /Odes-1/

Siły główne desantu /Odes-1/

27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45
	18				PZ-2	1	II	G-385	G-370	54	12				PL-2	G+35	G+50	
	19				PZ-2	2	II	G-385	G-370	54	12				"	"	"	
	20				PZ-2	3	II	G-385	G-370	54	12				"	"	"	
	21				PZ-1	1	III	G-370	G-350	54	12				PL-1	G+50	G+70	Transport bat PPK
	22				PZ-1	2	III	G-370	G-350	54	12				"	"	"	
	23				PZ-2	1	III	G-370	G-350	54	12				PL-2	"	"	1 sam. inż. 1 koc - z amunicją
	24				PZ-2	2	III	G-370	G-350	54	12				"	"	"	
	25				PZ-1	3	III	G-370	G-350	54	12				PL-1	G+70	G+90	
	26				PZ-1	1	IV	G-350	G-330	54	12				"	"	"	
	27				PZ-2	3	III	G-370	G-350	54	12				PL-2	"	"	Transport 1 koc
	28				PZ-2	1	IV	G-350	G-330	54	12				"	"	"	
	29				PZ-1	2	IV	G-350	G-330	54	12				PL-1	G+90	G+110	
	30				PZ-1	3	IV	G-350	G-330	54	12				"	"	"	
	31				PZ-2	2	IV	G-350	G-330	54	12				PL-2	"	"	
	32				PZ-2	3	IV	G-350	G-330	54	12				"	"	"	
	33				PZ-3	1	I	G-380	G-365	54	12				PL-1	G+110	G+120	
	34				PZ-3	2	I	G-380	G-365	54	12				"	"	"	
	35				PZ-3	3	I	G-380	G-365	54	12				"	"	"	
	36				PZ-3	1	II	G-365	G-350	54	12				PL-2	"	"	
	37				PZ-3	2	II	G-365	G-350	54	12				"	"	"	
	38				PZ-3	3	II	G-365	G-350	54	12				"	"	"	
	39				PZ-3	4	I	G-470	G-150	54	12		G-120		PL-2	G+120	G+360	

305

83

M4

E r r a t a

Strona	Wiersz od Góry do dołu	J e s t	Powinno być
5	2	zniszczenia	zniszczenie
21	10	zaplanować wypoczynek	zaplanować na wypoczynek
75	12	dywizji pułkiem	dywizji, pułkiem
78	13	szeF 00	szeF Oddz. Oper.
80	5	15 DZ, zcy	15 DZ zcy